

DEN PYTAGOREISKE KURIREN

www.hylozoik.se

NR 48, ÅRGÅNG 12

JULEN 2023 (74 Aqu.)

Redaktör och ansvarig utgivare: Lars Adelskog

Redaktörens postadress: Lönnvägen 3 A, 549 48 Skövde

Redaktörens e-postadress: adelskog@yandex.com

Bankkonto (Nordea): 1190 30 21766

Alla hylozoikstuderande hälsas varmt välkomna

som läsare av och kanske även bidragsgivare till denna nättidskrift, som härmed offentliggör sitt fyrtioåttonde nummer. Detta publiceras fredagen den 22 december, dagen för vintersolståndet. Nummer 1 utkom den 20 mars 2012, och därefter har ett nytt nummer utkommit på dagarna för de följande solstånden och dagjämningarna: sommar-, höst-, jul- och vårnummer. Enligt det sålunda antagna mönstret utges alltså fyra nummer per år, så att det närmast följande nummer, vårnumret, skall utkomma onsdagen den 20 mars 2024, om gudarna är oss nådiga.

Avsikten med denna nättidskrift är flerfaldig: informera om aktuella händelser, publicera artiklar av intresse för dem som studerar esoterik och hylozoik, desslikes kunna vara en knutpunkt och ett förenande band mellan alla dem som studerar våra äldre bröders undervisning i god anda och med rätt inställning.

I föreliggande julnummer fortsätter vi de båda översättningar vi påbörjade i sommarnumret: alltså *Mästarna och vägen* av C.W. Leadbeater och *Lärjungaskap i den nya tidsåldern, volym II* av D.K. och utgiven i Alice A. Baileys namn.

Sist i detta julnummer kommer den sedvanliga litteraturbilagan.

Till våra donatorer: Vi ber er vänligast att sätta in era penninggåvor antingen på Förlagsstiftelsen Henry T. Laurencys plusgirokonto nr 439 54 35 – 3 eller, om ni vill stödja *Den Pytagoreiske Kuriren* och denna hemsida, på bankkonto (Nordea) nr 1190 30 21766.

Nyheter på våra hemsidor

Samarbetet med vår amerikanske broder Antonio Rodríguez fortsättes, nu med vår gemensamma revision av tidigare gjorda spanska översättningar av Laurencys böcker. Det första arbetet av detta slag är revisionen av *La piedra filosofal*, översättningen av *De vises sten*. Dylig revision har föranletts av det insedda behovet av att göra den genomgående brukade terminologin enhetlig och konsekvent ävensom att rätta påträffade fel och förbättra mindre lyckade formuleringar. *La piedra filosofal* är nu fullbordad, varefter en motsvarande revision av *El conocimiento de la realidad, Kunskapen om verkligheten*, påbörjats. De hittills reviderade texterna publiceras icke ännu, utan först sedan hela revisionsarbetet slutförts.

Vår kära Irmeli har till sitt finska modersmål översatt ytterligare två uppsatser ingående i Laurencys *Livskunskap Två*, nämligen *Esoterik* och *Rörelseaspekten*. På finska heter dessa uppsatser *Esoterikka* respektive *Liikeaspekti*. Dessa båda texter finns nu publicerade på Förlagsstiftelsens officiella hemsida, www.laurency.com, i dennas finska avdelning.

På vår systerhemsida veidos.se har publicerats texten till en föreläsning red. höll för studiegruppen Aguéli i Uppsala lördagen den 2 juni 2012: *Judarnas etniska rensning av Palestina*. I de engelska, spanska och tyska avdelningarna av samma hemsida finns nu publicerade de engelska, spanska och tyska översättningarna av samma föreläsning: *The Ethnic Cleansing of Palestine by the Jews*, *La limpieza étnica de Palestina por los judíos* respektive *Die ethnische Säuberung Palestinas durch die Juden*. Att ämnet tyvärr alltid är aktuellt och just nu högaktuellt torde ej behöva sägas. Se för övrigt Laurencys *Människans väg*, kapitel 1.68 och 1.69.

Nyheter från föreningen *Kunskap för människans harmoniska utveckling*

Föreningen Kunskap för människans harmoniska utveckling publicerade den 22 december 2023 sitt nionde nyhetsbrev: <https://www.veidos.org/introduktion/om-veidos-org/nyhetsbrev/> I nyhetsbrevet kan man bland annat läsa om framsteg i föreningens digitaliseringsarbete som resulterat i den första digitaliserade boken: *Karaktärsträning* av Ernest Wood. Denna finns nu tillgänglig i *Biblioteket för livskunskap*: <https://www.veidos.org/bibliotek/>

I nyhetsbrevet uppmärksammas läsarna vidare på den sedan tidigare publicerade del tre i serien intervjuer med Lars Adelskog:

https://odysee.com/@kunskapformanniskansharmoniska:e/Da_3yKTZOZI:4

Kurs: Meditationens grunder – att vidga och fördjupa medvetandet

En djupare förståelse av esoterikens teori förutsätter eget arbete med medvetenhetsutvecklingens praktik. Under denna kurs arbetar vi systematiskt och metodiskt för att utveckla medvetenheten enligt fjärde vägen och pytagoreiska aktiveringsmetoder. Medvetenhetsutvecklingens teori kombineras med avsiktliga övningar i vardagliga situationer och olika typer av meditationer, såsom frömeditationer och långa tankar. Kursen hålls via Zoom under fem onsdagar den 21 och 28 februari, 6, 13 och 20 mars 2024. Alla tillfällena börjar kl. 18:30 och slutar kl. 21:00.

Anmälan eller frågor kan skickas till johan.berggren@protonmail.com. Ytterligare information finns på hemsidan: www.nylivslust.se/kurser.html

FJÄRDE KAPITLET

PROVLÄRJUNGASKAP

Den levande bilden

Bland allvarliga studerande och arbetare av det slag jag redan beskrivit har Mästaren vid många tillfällen utvalt sina lärjungar. Men innan han definitivt antar dem, vidtar Han särskilda försiktighetsmått för att försäkra sig om att de verkligen är sådana att Han kan låta dem komma i nära beröring med sig, och detta är syftet med det stadium som kallas provlärjungaskap. När Han anser att en människa har möjligheter att bli lärjunge, anmodar Han vanligen någon, som står i nära förbindelse med Honom, att föra aspiranten till Honom i astralkroppen. Många formaliteter är i allmänhet icke förbundna med detta steg. Mästaren ger några kortfattade råd, meddelar den nye lärjungen vad som väntas av honom, och med den för Honom karakteristiska vänligheten finner Han ofta någon anledning att lyckönska honom till det arbete han redan utfört.

Därpå gör Han en levande bild av lärjungen – det vill säga Han formar av mental, astral och eterisk materia en exakt motbild av neofytens kausalkropp, mentalkropp, astralkropp och eterkropp, och denna bild har Han tillgänglig, så att Han då och då kan kasta en blick på densamma. Varje bild står i magnetisk förbindelse med den människa den föreställer, så att varje skiftning i hennes tankar och känslor motsvaras av sympatiska vibrationer, och sålunda ser Mästaren genast med en enda blick på bilden huruvida under den tid som förflutit, sedan Han senast betraktade den, någon störning ägt rum i de kroppar den representerar – huruvida vederbörande råkat i vrede eller låtit sig ryckas med av orena känslor, sinnesoro, nedslagenhet eller dylikt. Det är först sedan Han förvissat sig om att ingen allvarlig upphetsning under lång tid ägt rum i de höljen som representeras av bilden, som Han låter lärjungen komma i nära förbindelse med Honom själv.

När lärjungen antagits, måste han bli ett med Mästaren på ett sätt, som överstiger vår fattningsförmåga; Mästaren önskar blanda hans aura med sin egen, så att Hans kraft ständigt kan verka genom den utan särskild uppmärksamhet å Hans sida. Men en så intim förening kan icke verka endast i en riktning. Om det bland lärjungens vibrationer finns några, som kan framkalla oro i Adeptens astralkropp och mentalkropp, när de återverkar på Honom, gör detta föreningen omöjlig. Den blivande lärjungen får vänta, tills han gjort sig fri ifrån dessa vibrationer. En provlärjunge är icke nödvändigtvis bättre än andra människor, som icke antagits på prov. Han är endast på visst sätt lämpligare för Mästarens arbete, och det är nyttigt att låta honom undergå tidens prov, ty många människor, som ryckts med av sin entusiasm, tycks i början mycket lovande, men olyckligtvis tröttnar de efter en tid och glider tillbaka. Aspiranten måste övervinna eventuella ofullkomligheter i känslolivet och träget arbeta vidare, tills han blir tillräckligt lugn och ren. När den levande bilden icke på mycket länge visat tecken på allvarliga störningar, kanske Mästaren känner att den tid kommit, då han med fördel kan draga lärjungen närmare sig.

Vi får icke tänka oss att den levande bilden uteslutande återger brister och rubbningar. Den avspeglar hela beskaffenheten av lärjungens astrala och mentala medvetande, varför den bör inregistrera mycken välvilja och gladlynthet samt utstråla frid på jorden och människorna en god vilja. Glöm aldrig att för framåtskridande krävs som ett nödvändigt villkor icke blott passiv utan även aktiv godhet. Att icke göra något ont är i och för sig ett stort framsteg, men kom ihåg att det står skrivet om vår Stora Förebild, att Han gick omkring och gjorde gott. Och när Herren Buddha ombads att sammanfatta hela Sin lära i en enda vers, började Han: ”Upphör med att göra något ont” men fortsatte genast med: ”Lär att göra gott.”

Om en provlärjunge gör någonting ovanligt gott, skänker Mästaren honom för ögonblicket litet mera uppmärksamhet, och om Han finner lämpligt, sänder Han kanske en våg av

uppmuntran av något slag eller föreslår lärjungen något arbete och iakttar hur han utför det. I allmänhet överlämnar han emellertid en dylik uppgift åt några av sina äldre lärjungar. Det väntas av oss att vi erbjuder aspiranten tillfällen, men detta innebär ett stort ansvar. Om vederbörande tar tillfället i akt, är allt gott och väl, men om han icke gör det, gäller det som ett minus för honom. Vi skulle ofta vilja ge människor tillfällen, men vi tvekar, ty fastän det är dem till stort gagn, om de griper dem, blir det litet svårare för dem nästa gång, om de icke gör det.

Härav inses att provlärjungens förbindelse med Mästaren huvudsakligen innebär att Mästaren observerar lärjungen och möjligen tillfälligtvis använder honom. Adepterna har icke för vana att anställa speciella eller uppseendeväckande prov, och när en vuxen människa undergår prövning, låter man henne leva sitt vanliga liv, och det sätt, varpå den levande bilden återger hur hon reagerar inför dagens prövningar och problem, ger alldeles tillräckliga upplysningar om hennes karaktär och framsteg. När Mästaren härav sluter att människan i fråga kommer att bli en tillfredsställande lärjunge, drar Han henne närmare till sig och antar henne. Ibland är några veckor nog för avgörandet av detta, ibland krävs härtill hela år.

Yngre provlärjungar

Emedan vi lever i ovanliga tider, har de senaste åren många unga människor antagits på prov, och deras föräldrar ävensom de äldre medlemmarna av Samfundet har stundom undrat hur det kommer sig att de oaktat sina egna allvarliga uppoffringar och mödor, som ofta sträcker sig över tjugo, trettio eller ända till fyrtio år, förbigås och de unga utväljes. Förklaringen är enkel.

Det har varit er karma att under hela denna tid arbeta på att förbereda er själva och bereda vägen för Världslärares ankomst, och just emedan ni är gamla goda medlemmar, har ni dragit till er några av de själar, som i föregående inkarnationer höjt sig till en hög utvecklingsnivå, så att de fötts som era barn, och ni får icke förvånas, om ni ibland skulle finna att de som är era barn i den fysiska kroppen, i andra och högre världar nått mycket längre i utveckling än ni. Om en gosse eller en flicka plötsligen skulle komma i nära förbindelse med en Mästare – en förbindelse, som ni knappast vågat drömma om för egen del, ens efter många års meditation och strängt arbete – så förvånas icke. Ert barn kanske är i stånd att svinga sig upp till högre höjd än ni, men det är just på grund av denna förmåga som dess födelse och uppfostran anförtratts åt er, som studerat och arbetat så länge i teosofisk anda. Under loppet av dessa studier bör ni ha lärt att bli idealiska föräldrar – sådana föräldrar som krävs för ett utvecklat jags kropp. I stället för att förbryllas eller förvånas, bör ni uppfyllas av glädje över att ni befunnits värdiga att i den fysiska världen vägleda en av världens blivande frälsare.

Ni kanske undrar hur barn skall kunna uppskatta den ära som vederfares dem, hur de skall kunna fatta det helas glans och härlighet. Glöm icke att det är jaget som inviges, jaget som antages till lärjunge. Det är sant att detta måste vinna ett sådant herravälde över sina lägre höljen att dessa i viss betydlig utsträckning blir ett uttryck för jaget, så att de åtminstone icke står i vägen för det arbete som skall utföras, men det är jaget, som måste utföra detta arbete och genomgå denna utveckling, och ni vet icke hur mycket därav det redan genomfört i tidigare inkarnationer. Många av dem som inkarnerar just nu är högt utvecklade själar. Det är just sådana högt utvecklade själar, som skall bilda den stora grupp lärjungar, som skall omgiva Herren, när Han kommer. De som blir lärjungar tidigt i detta liv, kan mycket väl ha varit lärjungar under många år av ett föregående liv, och det största privilegium, som vi äldre kan få, är att komma i förbindelse med dessa unga, ty genom dem kan vi befrämja Herrens arbete på jorden, om vi skolar dem i att utföra det på ett fullkomligare sätt.

I kapitlet om "Vårt förhållande till barnen" i *The Hidden Side of Things* har jag utförligt behandlat vad som krävs för barnens uppfostran, om de skall sättas i stånd att bevара allt det bästa av vad de för med sig från det förflutna och bringa till full blomstring de många sköna dragen i sin natur, vilka tyvärr i allmänhet så hänsynslöst förstöres av oförstående äldre. Där

har jag bland annat talat om de ödeläggande verkningarna av fruktan, som bibringats barnen genom hårdhet och grymhet, men på tal härom skulle jag vilja omnämna en erfarenhet, som belyser de uteslående fruktansvärda resultat som stundom blir följden därav. Föräldrar, som har barn i den ålder, då de skall börja skolan, kan icke vara försiktiga och omsorgsfulla nog vid valet av lärare, ty i annat fall riskerar de att obotlig skada tillfogas de små, för vilka de bär ansvaret.

Verkan av grymhet mot barn

För någon tid sedan fick jag kännedom om ett slående exempel på den skada som i vissa fall kan vållas av sådan brutalitet. Jag hade den stora äran att vara närvarande vid en av våra yngre medlemmars invigning, och invigaren var vid detta tillfälle Herren Maitreya själv. Under ceremonins lopp måste aspiranten som vanligt besvara många frågor, av vilka de flesta rörde sig om det sätt, varpå hjälp bäst kan givas i vissa svåra eller ovanliga fall, och därpå följde ett särskilt förhör huruvida han förlät och kunde hjälpa en viss man, som hade behandlat honom med fruktansvärd hårdhet och grymhet under hans första barndomsår.

Invigaren gjorde en bild av en aura, vars yta överfors av de allra finaste små krusningar eller skiftningar i lysande färger, bland vilka den ömsom kom till synes och försvann igen. Han sade: ”Detta är fröna till människosläktets högsta och ädlaste egenskaper – bräckliga och ömtåliga som spindelväv, möjliga att utveckla endast i en atmosfär av den djupaste och renaste kärlek, utan den minsta skynt av fruktan eller ångest. Den som, färdig i andra avseenden, kan bringa dem till full och kraftig blomstring, har möjlighet att nå adeptskap i sitt nuvarande liv. Vi hade hoppats att det skulle beskärts dig att stå vid min sida som en stor Adept, när jag kommer i den fysiska världen, men de, åt vilka jag anförtrodde dig (emedan de erbjöd dig till min tjänst redan före födelsen), lät dig falla i händerna på denna person, som var så helt och hållet ovärdig ett sådant förtroende. Detta var din aura, innan hans onskas förhärjande brand drabbade dig. Se nu vad hans grymhet gjorde dig till.”

Därpå förändrades auran och förvreds på ett fruktansvärt sätt, och när den kommit i jämvikt igen, hade alla de vackra små krusningarna försvunnit, och i deras ställe fanns oräkneliga små ärr. Herren förklarade att den skada som skett icke kunde botas i det nuvarande livet och sade: ”Du kommer i alla fall att hjälpa mig vid min ankomst, och jag hoppas, att du skall uppnå Arhatskap i detta liv, men vad det slutliga målet angår måste vi vänta ännu en tid. I våra ögon finns det intet större brott än att sålunda hämma en själs framåtskridande.”

När aspiranten såg denna aura vrida sig och hårdna, såg alla dess fagra löften hänsynslöst förstörda till följd av denne mans brutalitet, kände han åter ett ögonblick vad han till största delen glömt – ångesten hos den lille gossen, som sänts långt bort från hemmet, hans ständiga fruktan och skygghet, hans gränslösa avsky, den kväljande känslan av att vara ett hjälplöst offer för de grövsta kränkningar i en grym tyranns våld, den lidelsefyllda harmen över hans elaka orättvisa, utan hopp, utan fotfäste någonstades i denna avgrund, utan någon Gud att vädja till, och då jag såg dessa känslor röra sig inom honom, förstod jag något av barndomens fruktansvärda tragedi, och varför dess verkningar sträcker sig så långt.

Det är icke bara när man närmar sig adeptskap, som denna vidriga grymhet mot barn hämmar utvecklingen. Alla de nya och högre egenskaper, som den ariska rasen nu bör utveckla, visar sig som ljusa och ömtåliga knoppar av liknande natur, fastän på ett lägre plan än de som nyss beskrivits. I tusentals fall utplånas dessa hänsynslöst av föräldrars eller lärares oförnuftiga grymhet, och därför står många goda människor kvar på samma nivå under flera inkarnationer, medan deras plågoandar sjunker tillbaka till lägre raser. Helt säkert inkarnerar många jag, som, fastän de icke når upp till invigningens stora höjder, icke desto mindre hastigt utvecklar sig och nu behöver rikta sin karaktär med några av dessa vidare och finare utvecklingsresultat, och även för deras del vore brutalitet ödesdiger.

Det var först vid det ovannämnda tillfället som jag fick höra att det liv, under vilket adeptskap

vinnes, måste ha absolut fullkomliga omgivningar under barndomen, men riktigheten härav inses lätt vid närmare eftertanke. Detta är sannolikt en av orsakerna till att så få studerande når adeptskap i en europeisk kropp, ty vi står långt tillbaka för den övriga delen av världen på denna punkt. Det är i varje fall mer än tillräckligt klart att ingenting annat än ont någonsin kan bli följden av denna hemska grymhet. Våra medlemmar bör förvisso överallt, där det är möjligt, arbeta för dess avskaffande, och bör, såsom jag sade i början, vara alldeles särskilt noga med att förvissa sig om att inga barn, för vilka de på något sätt är ansvariga, råkar i fara för detta särskilda slags förbrytelse.

Barnens Mästare

Herren Maitreya har ofta kallats Gudars och människors Lärare, och detta faktum uttrycker man stundom på annat sätt genom att säga att Han är överhuvudet för religion och undervisning i det andliga arbetets stora rike. Det är icke bara så att Han med vissa mellanrum, då Han anser det önskvärt, antingen själv inkarnerar eller sänder en lärjunge för att framställa den eviga sanningen på något nytt sätt – för att, såsom vi kan säga, grunda en ny religion. Alldeles bortsett härifrån har Han ständigt vård om *alla* religioner, och när helst någon ny och skön lära utsändes genom någon av dem, ny eller gammal, inspireras den alltid av Honom. Vi vet föga om de världsomfattande undervisningsmetoder Han använder. Det finns många andra sätt att undervisa än det talade ordet, och säkert är att det är Hans ständiga och dagliga strävan att höja miljoner änglars och människors intellektuella uppfattning.

Hans högra hand vid allt detta underbara arbete är Hans medhjälpare och utsedde efterträdare, Mästaren Kuthumi, alldeles som Herren Vaivasvata Manus medhjälpare och utsedde efterträdare är Mästaren Morya. Just emedan Mästaren Kuthumi sålunda är den idealiske läraren, är det till Honom vi måste föra dem som skall sättas på prov eller antagas vid tidig ålder. Det kan hända att de senare i livet kommer att användas av andra Mästare för andra delar av arbetet, men i varje fall börjar de alla (eller nästan alla) under Mästaren Kuthumis ledning. Det har i många år hört till min uppgift att söka skola i rätt riktning alla unga människor, som Mästaren betraktar som hoppgivande. Han sätter dem i beröring med mig i fysiska världen och ger vanligen kortfattade anvisningar om de egenskaper Han önskar se utvecklas hos dem och den undervisning som skall givas dem. I sin oändliga visdom behandlar Han naturligtvis icke dessa yngre hjärnor och kroppar på samma sätt som äldre människors. Jag vill anföra något ur en redogörelse för hur tre av våra unga för ungefär tio år sedan antogs till provlärjungar:

Provlärjungaskap

Vi fann Mästaren Kuthumi sittande på verandan till sitt hus, och då jag förde de unga fram till Honom, sträckte Han händerna emot dem. Den förste gossen knäböjde behagfullt och kysste Hans hand, varefter han förblev i knäböjande ställning, tryckt mot Mästarens knä. De höll alla sina ögon fästade på Hans, och hela deras själ tycktes strömma ut genom deras ögon. Han log mycket vackert emot dem och sade:

”Det är mig ett särskilt nöje att hälsa er välkomna. Ni har alla arbetat tillsammans med mig i det förflutna, och jag hoppas ni skall göra det igen denna gång. Jag vill att ni blir till gagn, innan Herren kommer, och jag börjar därför med er mycket tidigt. Kom ihåg att detta, som ni önskar åtaga er, är det härligaste av alla värv, men det är icke lätt, ty ni måste vinna fullkomligt herravälde över dessa små kroppar, ni måste helt och hållet glömma er själva och leva endast för att vara till välsignelse för andra och göra det arbete som anförtros er.”

Därpå tog Han den knäböjande gossen under hakan och sade med ett strålande leende: ”Kan ni göra detta?”

Och alla svarade att de skulle försöka. Sedan gav Mästaren var och en i tur och ordning några värdefulla personliga råd och frågade samtidigt: ”Vill du försöka att arbeta i världen under min ledning?” Och varje gång fick Han till svar: ”Det vill jag”.

Sedan ställde Han den förste gossen framför sig och lade båda händerna på hans huvud, medan gossen åter sjönk på knä. Mästaren sade:

”Då antar jag dig till min provlärjunge. Jag hoppas att du snart kommer i närmare förbindelse med mig, och därför giver jag dig min välsignelse, på det att du må låta den gå vidare till andra.”

Medan Han talade tilltog gossens aura i omfång på ett underbart sätt; kärlekens och hängivenhetens färger i densamma brann med levande eld, och han sade: ”O Mästare, gör mig verkligt god, gör mig värdig att tjäna dig.”

Men Mästaren svarade leende: ”Endast du själv kan göra detta, min käre gosse, men min hjälp och välsignelse skall alltid vara med dig.”

Sedan tog Han de andra och gick igenom samma lilla ceremoni med var och en av dem, varvid deras auror tilltog i omfång och blev fastare och stadigare, då de glödde till gensvar på ett underbart sätt.

Därpå steg Mästaren upp och drog gossarna med sig i de han sade: ”Följ mig nu och se vad jag gör.”

Vi vandrade i samlad trupp utför den sluttande vägen till bron över floden. Han förde oss in i grottan och visade gossarna de levande bilderna av alla provlärjungarna. Sedan sade Han: ”Nu skall jag göra bilder av *er*.” Och Han materialiserade dem inför deras ögon, och de var naturligtvis oerhört intresserade. En av dem sade med bävande röst: ”Ser jag ut så där?”

I en av bilderna fanns det en fläck av rödaktig materia, och med en humoristisk blick sade Mästaren till originalet: ”Vad är det där?”

”Jag vet inte”, svarade gossen, men jag tror att han gissade det, ty det var resultatet av en sinnesrörelse kvällen förut. Mästaren utpekade olika färger och sammansättningar i aurorna och talade om för dem vad de betydde och vilka Han önskade ändrade. Han sade till dem att Han ämnade iakttaga dessa bilder varje dag för att se hur det gick för gossarna och att Han hoppades att de skulle laga så att bilderna blev angenäma att betrakta. Till slut gav Han dem sin välsignelse. Så långt denna redogörelse.

När äldre människor sätts på prov, får de i stor utsträckning på egen hand finna det arbete som lämpar sig bäst, men gäller det yngre människor, anvisar Han dem rent av ett bestämt arbete och ser efter hur de utför det. Han nedlåter sig ibland till att ge vissa av dessa unga särskild uppmuntran och undervisning och rent av enskilda råd om deras utbildning. Till ledning för andra unga, som önskar vandra samma väg, meddelas här några utdrag ur dessa budskap:

Råd av Mästaren

”Jag vet att ditt enda mål i livet är att tjäna Brödraskapet, men glöm icke att du har högre stadier av utveckling framför dig och att för framåtskridande på Vägen kräves oavslått vaksamhet. Du måste icke blott alltid vara *redo* att tjäna, du måste alltid söka efter tillfällen – ja, till och med *skapa* tillfällen att vara hjälpsam i småsaker, så att du icke försummar att se det stora arbetet, när det kommer.

Glöm aldrig ett ögonblick dina ockulta förbindelser, de bör vara dig en ständig källa till inspiration – icke blott en sköld mot de tomma tankar som svävar omkring oss, utan en ständig eggelse till andlig verksamhet. Vi bör ha vuxit ifrån det vanliga livets tomhet och småaktighet, fastän vi fortfarande bör betrakta det med förståelse och medkänsla. Adeptskapets utsägliga salighet är ännu icke din, men kom ihåg att du redan är ett med dem som lever detta högre liv. Du sprider Deras solsken i denna lägre värld, varför även du, på ditt utvecklingsstadium, bör vara en strålande sol av kärlek och glädje. Världen må vara ovillig att erkänna och förstå, men det är din plikt att stråla.

Vila icke på årorna. Det finns ännu högre bergstoppar, som måste betvingas. Behovet av intellektuell utveckling får icke glömmas, och vi måste inom oss utveckla medkänsla, tillgivenhet och tolerans. Envar måste förstå att det finns andra synpunkter än hans egna, och

att de kan vara lika mycket värda uppmärksamhet. Allt grovt och ohyvlat tal, varje tendens till trätgirighet måste absolut försvinna. Den som är fallen för sådant, bör lägga band på sig, när lusten vaknar. Han bör säga litet, och detta alltid på ett taktfullt och artigt sätt. Tala aldrig utan att först betänka huruvida det du ämnar säga är både vänligt och förståndigt. Den som strävar efter att utveckla kärlek inom sig, bevarar sig för många misstag. Kärleken är den största av alla dygder, utan vilken alla andra förutsättningar endast rinner ut i sanden.

Tankar och känslor av icke önskligt slag måste strängt avvisas. Du måste kämpa emot dem, tills de blivit omöjliga för dig. Antydningar till retlighet framkallar krusningar på det lugna hav som utgöres av Brödraskapets medvetande. Stoltheten måste utrotas, ty den är ett allvarligt hinder för framåtskridandet. Det fordras en utsökt förfining i ord och tankar – den sällsporda arom, som kännetecknar en fulländad takt, ur stånd att vålla missljud eller såra. Denna är svår att förvärva men du kan vinna den, om du vill.

Ditt mål bör vara att tjäna på fullt allvar och icke bara för nöjes skull. Tänk icke på vad du önskar göra, utan på vad du kan göra, för att hjälpa någon annan. Glöm dig själv och tag hänsyn till andra. En lärjunge måste vara ständigt vänlig, tillmötesgående, hjälpsam – icke en och annan gång utan hela tiden. Kom ihåg att all tid, som icke upptas av tjänande (eller av att göra dig lämplig för tjänande), är för oss *förlorad* tid.

När du upptäcker vissa fel hos dig själv, tag då itu med dem beslutsamt och effektivt. Var ihärdig, så kommer du att lyckas. Det handlar om viljekraft. Vakta på tillfällena och vinkar, var effektiv. Jag är alltid redo att hjälpa dig, men jag kan icke göra arbetet i ditt ställe, ansträngningen måste komma från *din* sida. Sök fördjupa dig i alla avseenden och helga hela ditt liv åt tjänandet.

Du har skött dig väl, men jag önskar att du sköter dig ännu bättre. Jag har prövat dig genom att giva dig tillfällena att hjälpa, och hittills har du tagit dem väl i akt. Jag skall därför giva dig flera och större tillfällena, och ditt framåtskridande blir beroende av din förmåga att igenkänna dem och begagna dem. Kom ihåg att belöningen för framgångsrikt arbete alltid består i nya arbetstillfällen och att trohet i det skenbart lilla leder till arbete med ting av större vikt. Jag hoppas att du snart kommer mig närmare, och att du, när du så gör, skall hjälpa dina bröder framåt på den Väg, som leder till Konungens fötter. Var tacksam för att du har stor förmåga att älska, för att du vet hur du skall översvämma världen med solsken, utgiva dig själv med kunglig frikostighet och strö omkring dig skänker som en konung. Detta är gott och väl, men akta dig så att i denna stora kärleksblomma icke må finnas det ringaste stänk av högmod, som skulle kunna sprida sig som en nästan osynlig rötfleck, tills den besmittat och fördärvat hela blomman. Kom ihåg vad vår store Broder skrivit: 'Var ödmjuk, om du vill vinna visdom, var ännu ödmjukare, när du tillägnat dig visdom.'

När du strävar efter enhet, är det icke nog att draga de andra in i dig själv, att omsluta dem med din aura, att göra *dem* till ett med dig. Att göra detta är redan det ett stort steg, men du måste gå ännu längre och göra *dig* till ett med var och en av *dem*, du måste gå in i dina bröders innersta hjärta och förstå dem; aldrig av nyfikenhet, ty en broders hjärta är en både hemlig och helig plats; man får icke försöka snoka däri eller diskutera det, utan hellre sträva att vördnadsfullt förstå, visa medkänsla och hjälpa. Det är lätt att kritisera andra från egen synpunkt. Det är svårare att lära känna och älska dem, men detta är det enda sättet att få dem med dig. Jag önskar att du må göra snabba framsteg, så att jag kan använda dig i det stora Arbetet. För att hjälpa dig härmed giver jag dig min välsignelse."

"Dotter, du har gjort rätt i att utöva ditt inflytande till att så vitt möjligt civilisera de grövre elementen omkring dig och hjälpa en annan ren själ på dess väg till mig. Detta skall alltid vara en strålande stjärna i din härlighets krona. Fortsätt att hjälpa henne och se om det icke finns andra stjärnor, som du snart kan foga till din krona. Detta ditt goda arbete har möjliggjort för mig att draga dig närmare mig långt tidigare än annars skulle ha varit fallet. Det finns ingen

säkrare metod till snabbt framåtskridande än att ägna sig åt att hjälpa andra på Vägen uppåt. Du har även varit i lyckan att få möta en kamrat från fordom, ty två, som verkligen kan arbeta tillsammans, är mera effektiva än om de utvecklade samma mängd energi var för sig. Du har gjort en god början, fortsatt med att gå framåt i samma riktning snabbt och säkert.”

”Jag hälsar dig välkommen som den senast värvade till vår ärorika armé. Det är icke lätt för dig att helt och hållet glömma dig själv, att utan förbehåll ägna dig åt att tjäna världen, men detta är vad som kräves av oss – att vi skall leva uteslutande för att vara andra till välsignelse och göra det arbete som anförtros oss. Du har gjort en god början med arbetet för självutveckling, men mycket återstår ännu. Undertryck också den minsta skymt av retlighet och var redo att alltid taga mot råd och undervisning; beflita dig om ödmjukhet och självupppoffring och låt dig uppfyllas av glödande entusiasm för tjänandet. På sådant sätt skall du bli ett lämpligt redskap i den store Mästarens hand, en soldat i deras armé, som räddar världen. För att hjälpa dig härmed antager jag dig nu till provlärjunge.”

”Jag behagas av dig, men jag vill att du gör ännu mera. Ty du, mitt barn, har förmågan att snabbt skrida framåt, och jag vill att du föresätter dig detta såsom ett mål, du är beredd att till vad pris som helst uppnå. Några av de hinder, du undervisats om hur du skall övervinna, må förefalla dig oviktiga, men det är de i själva verket icke, eftersom de är de på ytan liggande tecknen på ett inre tillstånd, som måste ändras, om du önskar bli Vår Herre till gagn, när Han kommer. Detta innebär en genomgripande förändring, som icke blir lätt för dig att genomföra, men ansträngningen är väl värd sitt pris. De regler, jag önskar att du uppgör för dig själv, är dessa:

(1) Glöm dig själv och din personlighets begär och minns endast tjänandet av andra, varvid du ägnar din styrka, din tanke, din eldhåg helt åt detta.

(2) Uttala icke en åsikt om något, annat än när man ber dig om denna.

(3) Innan du talar, betänk alltid hur det du säger påverkar andra.

(4) Aldrig röj eller yttra dig om en broders svaghet.

(5) Minns att du alltjämt har mycket att lära och att du därför ofta kan fara vilse. Tala därför med den blygsamhet som anstår dig.

(6) När du får kallelsen, handla då *genast*, utan att dröja för att avsluta vad du händelsevis just sysslar med. Om du är i färd med att fylla en betydelsefull plikt, förklara då mycket stilla vad denna är.

Jag önskar draga dig närmare mig, och om du iakttar dessa regler, kommer jag snart att kunna göra detta. Under tiden vilar min välsignelse på dig.

Bli som små barn

Många som läser dessa anvisningar, förvånas nog över deras ytterliga enkelhet. De kanske rent av ringaktar dem såsom föga ägnade att vägleda och hjälpa människor, som lever i vår oerhört komplicerade moderna civilisation. Men den som tänker så glömmar att det är en huvudfordran på lärjungen att han lägger bort allt komplicerat, att han, såsom Mästaren säger, ”lämnar er värld och ingår i vår”, ingår i en tankevärld, där livet är enkelt och målmedvetet, där rätt och orätt än en gång är klart definierade, där de uppgifter som ligger för oss framstår tydligt och begripligt. Det liv, som lärjungen bör leva, är det enkla livet. Det beror på hur långt han hunnit i enkelhet, om högre framsteg skall bli möjliga för honom. Vi har gjort vårt liv tilltrasslat och osäkert, det har blivit en förvirrad massa, en häxkittel, där de svaga misslyckas och sjunker, men Mästarens lärjunge måste vara stark och sund, han måste taga sitt liv i egna händer och göra det till ett mönster av gudomlig enkelhet. Hans sinne måste sopa undan all denna konstlade oreda och förblindelse och som en pil gå rakt på målet. ”Såframt I icke låten omvända eder och bliven som små barn, skolen I ingalunda ingå i himmelriket.” Och kom ihåg att himmelriket är

Adepternas Stora Vita Brödraskap. (Se *The Hidden Side of Christian Festivals*, sidorna 12, 446)

Vi ser av dessa utdrag hur högt det ideal är som Mästaren uppställer för sina lärjungar, och några av dem tycker kanhända att det är vad man i teologin kallar ett råd till fullkomlighet – det vill säga ett mål eller ett tillstånd, som det ännu så länge är omöjligt att fullkomligt uppnå, men dock ett, som vi alltid måste sträva emot. Men alla aspiranter strävar högt, och ingen kan ännu fullt uppnå det som han eftersträvar, i annat fall skulle han icke behöva vara i fysisk inkarnation över huvud taget. Vi är mycket långt ifrån att vara fullkomliga, men de unga, som kan föras i nära beröring med de Stora, har ett högst underbart tillfälle just på grund av sin ungdom och bildbarhet. Det är mycket lättare för dem än för äldre att undanröja sådant, som icke riktigt är som det borde vara. Om de kunna uppodla vanan att anlägga det rätta synsättet, att handla av de rätta skälen och att hela sitt liv iakttaga den rätta inställningen, skall de komma allt närmare Mästarnas ideal. Om provlärjungen, medan han är vaken i sin fysiska kropp, kunde se de levande avbilder Mästaren gör, skulle han mycket fullständigare fatta betydelsen av sådant, som kan förefalla vara blott mindre detaljer.

Retlighetens verkningar

Retlighet är en vanlig svårighet. Såsom jag redan förklarat, är retlighet något som sannolikt alla råkar ut för, som lever i vår nuvarande civilisation, där människornas nerver alltid utsätts för mycket stark påfrestning. Den civilisation, i vilken vi lever, kännetecknas av plågsamt buller, och buller frestar mer än allt annat på nerverna och vållar retlighet. Det är en vanlig erfarenhet, som känsliga personer gör, att de går ut i staden och kommer hem med en känsla av att vara fullkomligt upprivna och uttröttade. Mycket annat bidrar härtill, men tröttheten beror huvudsakligen på det ständiga bullret och närvaron av så många astrala kroppar, som alla vibrerar med olika frekvenser och alla upphetsas och störes av småsaker. Detta gör det mycket svårt att icke visa retlighet – i synnerhet för lärjungen, vilkens kroppar är ömtåligare och känsligare än den vanliga människans.

Naturligtvis är denna retlighet något ytligt. Den tränger inte djupt in, men det är bättre att så mycket som möjligt avstå från att visa även ytlig retlighet, emedan dennas verkningar varar betydligt längre än vi vanligen föreställer oss. Om det råder en häftig storm, är det vinden, som först sätter vågorna i rörelse, men vågorna fortsätter att svalla länge efter att vinden lagt sig. Sådan är den verkan som åstadkommes på vatten, vilket är jämförelsevis tungt, men astralkroppens materia är långt finare än vatten, och de vibrationer som sätts i gång intränger mycket djupare och åstadkommer därför en varaktigare verkan. En obetydlig, obehaglig, tillfällig känsla, som kanske försvinner ur sinnet efter tio minuter, kan dock på astralkroppen frambringa en verkan, som varar i två dygn. Vibrationerna lägger sig icke, förrän en avsevärd tid förflutit.

När man är varse ett sådant fel, kan man på effektivaste sätt avlägsna det, icke genom att koncentrera uppmärksamheten därpå, utan genom att sträva efter att utveckla den dygd som är dess motsats. Ett sätt att behandla felet är att ständigt motarbeta det med tanken, men det råder intet tvivel om att detta förfarande väcker motstånd hos antingen den mentala eller astrala elementalen eller båda, så att det ofta är en bättre metod att söka utveckla hänsyn till andra, naturligtvis grundad på kärlek till dem. En människa, som är uppfylld av kärlek och hänsynfullhet, tillåter sig icke att visa retlighet mot andra vare sig i ord eller tankar. Om människan vill låta sig genomträngas av denna idé, skall hon nå samma resultat utan att väcka motstånd hos elementalerna.

Själviskhet

Det finns många andra former av själviskhet, som kan allvarligt fördröja lärjungens framåt-skridande. Lättjan är en av dessa. Jag har sett en människa, som var mycket road av en bok och icke hade lust att lämna den för att passa tiden. En annan skriver mycket illa, likgiltig för det obehag och den skada till ögon och lynne hon vållar dem som måste läsa hennes kråkfötter. Allt

sådant bidrar till att göra en människa mindre känslig för höga inflytanden, till att förbittra och förfula livet för andra och till att förstöra självbehärskning och effektivitet. Effektivitet och punktlighet är nödvändiga, om ett tillfredsställande arbete skall kunna utföras. Många människor saknar effektivitet. När ett arbete anförtros dem, avslutar de det icke ordentligt utan kommer med alla möjliga ursäkter. Eller när man ber dem om någon information, vet de icke hur de skall finna den. Människor är mycket olika i detta avseende. Vi kan ställa en fråga till en och hon svarar: "Jag vet inte", men en annan säger: "Jag vet det inte, men jag skall gå och ta reda på det", och hon återkommer med den begärda upplysningen. På samma sätt går en människa åstad för att utföra en sak och kommer tillbaka och säger att hon icke kunnat det, men en annan fortsätter ihärdigt, tills hon har fått den utförd.

Men vid allt gott arbete måste lärjungen alltid tänka på det gagn som andra kan ha därav och på tillfället att få tjäna Mästaren i dessa ting, vilka, även om de är materiellt obetydliga, har stort andligt värde – icke på den goda karma, som det bringar honom själv, vilket endast skulle vara en annan och mycket subtil form av själviskhet. Kom ihåg, hur Kristus uttryckte det: "Vadhelst I haven gjort en av dessa minsta mina bröder, det haven I ock gjort mig".

Andra subtila verkningar av samma slag framträder i nedslagenhet och avundsjuka ävensom aggressivt förfäktande av egna rättigheter. En Adept har sagt: "Tänk mindre på dina rättigheter och mera på dina plikter." Det finns några tillfällen i den yttre världen, då lärjungen kan finna det nödvändigt att hovsamt framhålla vad han behöver, men lärjungarna emellan finns ingenting sådant som rättigheter utan endast tillfällen. Om en människa känner sig förargad, börjar hon utsända aggressiva känslor. Hon kanske icke går så långt som till verkligt hat, men hon framkallar en dunkel glöd i sin astralkropp och inverkar även på mentalkroppen.

Oro

Rubbningar av dylikt slag uppstår ofta i mentalkroppen och är lika olyckliga till sina verkningar. Om en människa försjunker i grubblerier över något problem och vrider och vänder på detsamma utan att komma till något resultat, framkallas därigenom i mentalkroppen något som liknar en storm. På grund av vibrationernas ytterliga finhet i mentalvärlden är ordet storm ett ofullständigt uttryck för verkligheten; vi får en något klarare uppfattning om den verkan som uppstår, om vi föreställer oss den som en inflammationshärd i mentalkroppen, som en retning förorsakad av friktion. Vi påträffar ibland trätgiriga människor, som måste resonera om allting och synbarligen äro så förtjusta häri att de icke bryr sig om på vilken sida de strider i fråga om problemets innebörd. Hos en människa av detta slag befinner sig mentalkroppen i ett tillstånd av ständig inflammation, och inflammationen visar benägenhet att när som helst vid minsta anledning övergå i ett verkligt öppet sår. För en sådan finnes intet hopp om esoteriska framsteg av något slag, förrän han låtit sitt sjukliga tillstånd påverkas av balans och sunt förnuft.

Lyckligtvis varar de goda känslorna längre än de onda, emedan de arbetar i den finare delen av astralkroppen; verkan av en känsla av stark kärlek eller hängivenhet dröjer kvar i astralkroppen långt sedan det tillfälle som gav upphov till den glömts. Det är möjligt, om än ovanligt, att två grupper av vibrationer samtidigt är kraftigt verksamma i astralkroppen – till exempel kärlek och vrede. I det ögonblick hon känner häftig vrede, finns det hos en människa sannolikt icke någon stark känsla av tillgivenhet, så framt icke vreden är en ädel harmsenhet; i detta fall går de följande resultaten jämsides med varandra, men det ena på ett mycket högre plan än det andra, och det varar därför längre.

Skratt

Det är helt naturligt att gossar och flickor önskar roa sig, vara glada, läsa, höra det som är roligt och skratta åt det. Detta är alldeles rätt och gör ingen skada. Om människorna kunde se de vibrationer som framkallas av ett jovialiskt, vänligt skratt, skulle de genast förstå att, om astralkroppen härav försattes i en viss skakning, detta analogt med en skakning av levern under

ritt; det gör faktiskt gott och skadar icke alls. Men om de kunde se resultaten av några av de mindre trevliga historier, som personer av orent sinnelag har för vana att berätta, skulle de bli medvetna om en hemsk skillnad. Sådana saker är alltigenom onda, och de former, som frambringas av dem, klänger sig länge fast vid astralkroppen och drar till sig alla slags vidriga väsen. De som nalkas Mästarna måste vara fullständigt fria från allt sådant, såväl som från allt som är bullrigt och grovt, och de yngre måste ständigt vara på sin vakt mot allt återfall i barnslighet eller dumhet.

Det finns stundom en benägenhet till fånigt fnitter, som till varje pris måste undvikas, all den stund den har en mycket dålig inverkan på astralkroppen. Den väver omkring denna en väv av gråbruna trådar, mycket otrevliga att se på, och sålunda bildas ett lager, som hindrar goda inflytanden att vinna insteg. Detta är en fara, som unga människor ständigt bör vara på sin vakt emot. Var så glad och munter du någonsin kan. Mästaren tycker om att se det, och det skall hjälpa dig på din väg. Men låt din glädje aldrig ett ögonblick färgas av simpelhet eller råhet. Låt aldrig ditt skratt bli ett bullrande gapskratt, låt det å andra sidan aldrig urarta i dumt fnitter.

Härvidlag, liksom i andra ting, finns en bestämd skiljelinje mellan det som är oskadligt och det som lätt kan bli skadligt. Den säkraste metoden att avgöra detta är att taga i övervägande, huruvida uppsluppenheten överskrider gränserna för takt och god smak. I samma ögonblick skrattet överskrider dessa, – så snart i detta finns den ringaste skymt av bullrighet, så snart dess förfining icke längre är fullkomlig, kommer vi in på farlig mark. Denna skillnads inre betydelse är att allt är väl, så länge jaget har fullt herravälde över sin astralkropp. Så snart jaget förlorar detta herravälde, blir skrattet tomt och meningslöst – hästen liksom skenar iväg med ryttaren. En astralkropp, som sålunda lämnas utan tyglar, är på nåd och onåd utlämnad åt alla förbigående inflytanden och kan lätt påverkas av allt annat än önskvärda tankar och känslor. Se också till att din glädje alltid är äkta och ren – aldrig ett ögonblick färgad av skadeglädje över andras lidanden och motgångar. Om en förödmjukande olyckshändelse skulle drabba någon, så stå icke och skratta till ingen nytta åt det löjlige i saken, utan skynda fram med detsamma för att bringa hjälp och tröst. Kärleksfull vänlighet och hjälpsamhet måste alltid vara dina mest utmärkande karaktärsdrag.

Onödigt prat

En klärvoajant, som kan iakttaga hur olika icke önskvärda känslor inverkar på de högre kropparna, inser lätt hur viktigt det är att man behärskar dem. Men emedan de flesta av oss icke ser resultatet, är vi benägna att glömma det och tillåta oss att vara vårdslösa. Detsamma gäller om den verkan tillfälliga eller tanklösa anmärkningar åstadkommer. Kristus sägs under sin sista inkarnation på jorden ha sagt att människorna för varje fåfängt ord de talar skall avlägga räkenskap på domens dag. Detta låter grymt, och om den renläriga uppfattningen av domen vore riktig, vore det i sanning orättvist och avskyvärt. Han menade ingalunda att varje fåfängt ord som yttrats skulle döma en människa till evig pina – någon sådan finns icke, men vi vet att varje ord och varje tanke har sin karma, sitt resultat, och att dåraktiga saker, när de upprepas gång på gång, skapar omkring vederbörande en atmosfär, som faktiskt utestänger goda inflytanden. För att förebygga detta måste man vara ständigt uppmärksam. Det vore ett övermänskligt ideal att vänta att en människa aldrig ens för ett ögonblick skulle glömma sig själv, men lärjungen strävar, när allt kommer omkring, mot det övermänskliga, emedan Mästaren är mer än människa. Om lärjungen kunde leva det fullkomliga livet, skulle han redan själv vara Adept. En sådan kan han ännu icke vara, men om han ständigt erinrade sig sitt ideal, skulle han komma det mycket närmare. Varje fåfängt ord, som han talar, påverkar säkerligen för tillfället hans förbindelse med Mästaren. Må han därför med yttersta omsorg ge akt på sina ord.

Av talet bildade former

Lärjungen bör iakttaga icke blott vad han säger utan även hur han säger det, så att hans tal kan bli behagligt, vackert och riktigt liksom fritt från slarv och överdrifter. Han bör välja sina ord väl och uttala dem väl. Många anser att det i dagliga livet inte är nödvändigt att göra sig mödan att tala tydligt. Det betyder dock mer än de tror, ty vi bygger hela tiden vår egen omgivning, och denna återverkar på oss. Vi fyller våra rum och vårt hem med våra egna tankar, och sedan måste vi bo i dessa. Om en människa låter sig överväldigas av till exempel nedslagenhet, fylls hennes rum med denna egenskap och blir varje känslig människa, som träder in i detta rum, varse en viss minskning av livskraften, en försämring av stämningen. Än mera, den människa som mycket av sin tid själv bor i detta rum påverkas ständigt av nedslagenheten och kan inte så lätt skaka den av sig. Det är detsamma med den som omger sig med obehagliga ljudformer av vårdslöst och obelevat tal; han alstrar en atmosfär, vari dessa former ständigt återverkar på honom. På grund av det tryck de ständigt utövar är människan benägen att återge dessa obehagliga former. Om hon inte ser upp med detta, skall hon finna att hon lägger sig till med vanan att tala grovt och ohyfsat.

Om och om igen har jag av skollärare fått höra: ”Vi kan ingenting göra åt barnens sätt att tala. Så länge vi har dem här i skolan, försöker vi rätta dem, men så snart de är hemma igen, får de höra orden uttalas oriktigt, och detta håller i sig och gör det omöjligt för oss att motverka det.” Barnen befinner sig i skolan ungefär fem timmar om dagen och vistas i och nära hemmet det mesta av den övriga tiden. I hemmet råder en atmosfär, vari oönskliga ljudformer hela tiden utövar sitt tryck på dem, så att detta fullständigt förslavar dem. Vissa ord kan de faktiskt inte yttra, då de inte kan uttala språkljud rent. Man kan ju tycka att detta är en småsak och något som saknar betydelse. Men det är ingalunda obetydligt, och när många små ting ständigt upprepas, får de tillsammans en stor verkan. Det är sannerligen bättre att vi omger oss med skönhet än med fulhet, även om det handlar om etermateria. Det är av stor vikt att tala riktigt, klart och skönt, ty detta leder till förfining såväl i det inre som i det yttre. Om vi talar grovt och ovårdat, sänker vi vårt tänkandes nivå, och ett dylikt sätt att tala stöter bort dem vi vill hjälpa och inger dem avsmak. De som inte kan vara noggranna i sitt ordval, kan inte vara noggranna i sitt tänkande heller. Även deras begrepp om rätt och orätt blir mindre klara, ty alla dessa ting inverkar på varandra.

Varje ord som yttras bildar en liten form i etermateria, liksom en tanke gör detsamma i mentalmateria. Somliga av dessa former är högst oangenäma. Ordet ”hata” till exempel alstrar en förskräcklig form och gör det i en sådan grad att jag, sedan jag sett denna form, aldrig vill bruka ordet. Vi må säga att vi ogillar något eller icke bryr oss om det, men ordet ”hata” bör vi aldrig såvitt möjligt använda, ty blotta åsynen av den form detta ord alstrar inger en känsla av djupt obehag. Däremot finns ord som frambringar sköna former, ord som det är gott att yttra. Allt detta kan behandlas vetenskapligt och kommer säkerligen en gång att så behandlas. Det kan dock sägas att de ord som är förbundna med önskvärda egenskaper frambringar behagliga former och de som är knutna till onda egenskaper alstrar fula former.

Dylika ordformer bestäms icke av den tanke som beledsagar ordet; tanken bygger sin egen form i högre slags materia. Så till exempel använder människor ofta ordet ”hata” bara i förbigående, utan att egentligen hata, när de kanske talar om någon maträtt. Detta är ett fullständigt onödigt bruk av ordet och uttrycker uppenbarligen ingen allvarligt menad känsla. I dylika fall bildas ingen astral hatform, men den fula eteriska ljudformen framträder, alldeles som om den som yttrade ordet verkligen menade det. Det är alltså tydligt att själva ordet icke är ett gott ord. Detsamma gäller svordomar och oanständiga ord, som så ofta brukas av obildat och obelevat folk. De former några av dessa bildar framstår för den klärvoajanta synen såsom av en särskilt förskräcklig natur. Men det är otänkbart att någon som eftersträvar lärjungaskapet skulle besudla sina läppar med dylikt. Vi hör ofta människor använda allsköns vårdslösa slanguttryck, som egentligen inte betyder något eller inte har någon välgrundad härledning. Det är angeläget

att den som studerar esoterik avstår från allt dylikt.

Detsamma gäller vanan att överdriva. Människor uttrycker sig ibland utan sans och måtta. Om något är några hundra meter längre borta, så säger de ”miltals härifrån”. Om det en dag är något hetare än vanligt, så säger de att det är ”kokhett”. Vår språkkunskap är torftig, om vi ej kan finna ord att uttrycka olika graderingar utan hemfaller åt otyglat bruk av superlativer. Det allra värsta är bruket av ordet ”hemskt” som förstärkning i positiv mening – exempelvis ”tack så hemskt mycket” – vilket icke endast är en självmotsägelse och därför ytterst dumt och meningslöst, utan även är missbruk av ett ord, som i sig självt har en allvarlig innebörd, vilken gör dess bruk i det anförda uttrycket groteskt olämpligt. Från alla dylika styggelser måste den avhålla sig som vill ägna sig åt esoteriskt studium.

Här framhåller vi hur viktigt det är att vi behärskar vårt tal med avseende på ordens rätta betydelse – och rätt så, ty intet är mer av nöden. Jag önskar att vi alla kunde behärska våra ords uttal och betrakta även detta såsom en akt av självbildning. Vikten av noggrannhet och förfining i talet kan knappast överdrivas.

Var gång vi talar eller skrattar, frambringar vi såväl ljud som färg. Om det är rätt slags skratt, hjärtligt och vänligt, har det en mycket angenäm verkan och sprider en känsla av glättighet i omgivningen. Men är det ett hånskratt, en sarkasm, ett grovt flatskratt, flin eller fniss, blir resultatet ett helt annat och ytterst obehagligt. Det är märkligt att se hur troget och med bibehållandet av nyanserna alla känslor och tankar återges i finare slags materia. Detta blir särskilt tydligt, när man beger sig från ett land till ett annat och finner luften fylld av helt andra ljud effekter. Om man korsar Kanalen från England till Frankrike, ser man genast att de ljudformer, det franska språket alstrar, är av helt annat slag än de det engelska språket bildar. Detta är särskilt märkbart vad gäller vissa ljud, eftersom varje språk har sina alldeles egna språkljud, och dessa är de särdrag som skiljer ett språks finmateriella former från ett annats.

De alstrade formernas färg beror mer på den anda, vari vi talar. Två personer kan uttala samma ord och så frambringa i stort sett lika former, men formerna kan vara bärare av olika anda. När vi skiljes från någon, säger vi ”adjö”. Om man säger ”adjö” i en likgiltig ton, utan någon särskild känsla eller tanke bakom, frambringas blott en kortlivad krusning av ringa betydelse och verkan. Men samma avskedsord ”adjö” kan beledsagas av en verklig utstrålning av vänlig känsla, en kraftutgjutelse som man ger sin vän. Det är gott att veta att ordet ”adjö” kommer av det franska Adieu, som betyder ”åt Gud”, med tanken ”åt Gud överlämnar jag dig”. Om vi, varje gång vi yttrar dylika ord, tänker på deras egentliga innebörd, torde vi utträtta mera gott än vi vanligen gör, ty då skulle vår vilja och tanke åtfölja ordet och skulle välsignelsen bli till verklig hjälp och icke endast en kortlivad glimt.

På alla dessa sätt bör lärjungens tal vara förfinat och utvecklat. Minns hur det sägs i *Asiens ljus* att Konungen, Jaget, är inom oss och vad helst munnen yttrar i Hans närvaro måste vara en gyllene tanke uttryckt i gyllene ord:

Styr dina läppar,
som vore dörrar de till ett palats,
där kungen sitter lugn och rättvis, mild
och hövisk i sitt språk.

Nervositet

Särskilt är det nödvändigt att aspiranten frigör sig från all nervös oro för småsaker. Mången energisk och allvarlig arbetare förstör de flesta av sina ansträngningar och omintetgör deras verkan genom att ge efter för denna brist, ty han bygger omkring sig en aura, så uppfylld av dallrande vibrationer att ingen tanke eller känsla kan passera in eller ut utan att förvridas, och även det goda, som han utsänder, för med sig en skälkning, som praktiskt taget omintetgör det. Var absolut noggrann, men nå din noggrannhet genom fullkomligt lugn, aldrig genom brådska eller jäkt.

En annan sak, som nödvändigtvis måste inpräglas hos våra studerande, är att vi i esoteriken alltid menar precis vad vi säger, varken mer eller mindre.

När det uppställs som regel att intet ovänligt eller kritiskt får sägas om en annan, så är detta just vad vi menar – icke att vi, när vi råkar tänka därpå, bör i någon ringa mån minska antalet ovänliga eller kritiska omdömen, som vi fäller varje dag, utan att de måste upphöra helt och hållet en gång för alla. Vi är så vana vid att höra olika etiska föreskrifter, som ingen tycks försöka att på allvar tillämpa i praktiken, att vi vant oss vid att tro att ett ytligt instämmande i en idé eller en tillfällig svag ansträngning i dess riktning är allt vad läran fordrar av oss. Vi måste helt och hållet lägga bort denna sinnesbeskaffenhet och förstå att exakt och bokstavlig lydnad kräves, när esoterisk undervisning meddelas antingen av Mästaren eller av en Hans lärjunge.

Samvarons värde

I alla dessa ting får aspiranten, både den som undergår prov och den som är antagen, mycken hjälp av den omständigheten att en Mästarens äldre lärjunge är närvarande. I forna dagar var det i Indien vanligt att en guru, när han utvalde sina lärjungar, samlade dem till en grupp och tog dem med sig överallt. Emellanåt undervisade han dem, men ofta fick de ingen undervisning. Likväl gjorde de snabba framsteg, emedan de hela tiden var inom lärarens aura och i harmoni med denna, i stället för att omgivas av vanliga inflytanden. Läraren var dem också behjälplig med karaktärsdaningen och gav alltid noga akt på sina lärjungar. Våra Mästare kan icke tillämpa denna metod i den fysiska världen, men De har stundom ordnat saken så att några av deras äldre lärjungar kan samla omkring sig en grupp av de yngre och ägna sig åt dem individuellt, ungefär som en trädgårdsmästare behandlar sina växter, i det han dag och natt utstrålar över dem de inflytanden som behövs för vissa egenskapers väckande eller svaga punkters stärkande. Den äldre lärjungen mottager sällan direkta föreskrifter rörande sitt arbete, ehuru Mästaren kanske då och då gör någon anmärkning eller ger någon förklaring.

Även den omständigheten att lärjungarna är samlade i en grupp underlättar deras framåtskridande. De påverkas gemensamt av höga ideal, och detta påskyndar de önskvärda karaktärsdragens utveckling. Det är nog oundvikligt som en följd av karmas lag att en uppåtsträvande människa kommer i beröring med någon, som är mera utvecklad än hon själv, och drar stor nytta av sin förmåga att lära av honom. Det förhåller sig även i allmänhet så att Mästaren icke befordrar eller upphöjer någon, så vida denne icke varit tillsammans med en äldre lärjunge, som varit i stånd att leda och hjälpa honom. Det finns emellertid undantag, och varje Mästare har sitt eget sätt att behandla sina lärjungar. Vår president har sagt att Mästaren i vissa fall har för vana att sända sina lärjungar till ”fältets bortre ände” för att ge dem tillfälle att vinna stor kraft och styrka genom att utveckla sina förmågor med ett minimum av yttre bistånd. Varje individ behandlas så som det är bäst för honom.

Man har ställt frågan om huruvida framåtskridande är möjligt för en ensam studerande, vilkens karma satt honom att bo på någon enslig ort eller bundit honom till något ställe, där det är osannolikt att han möter någon, som redan vandrar vägen. Tvivelsutan kan även en dylik människa göra framsteg, och även om hennes uppgift är svårare, emedan hon får mindre hjälp i det fysiska, lär hon att lita till sig själv och utvecklar nog större viljekraft och beslutsamhet tack vare just att hon är så mycket ensam. Det är till gagn för henne att brevväxla med någon äldre studerande, som kan besvara hennes frågor och råda henne om vad hon bör läsa, då hon därigenom kan spara mycken tid och så underlätta sin vandring fram på vägen.

C.W. Leadbeater, *The Masters and the Path* (2dra upplagan, 1927), ss. 72–98.

Mina bröder:

Jag skulle först vilja i korthet påminna er om tre uttalanden, jag gjorde i min senaste undervisning.

1. Detta är min sista ansträngning att föra er var och en fram till den punkt i er andliga utveckling som vore fullständigt möjlig, *om ni så önskade*. Om ni lyckas eller misslyckas i att motsvara fordringarna, är helt och hållet er ensak. Envar av er kan vara aktiv eller inaktiv såsom det synes er bäst, men jag skulle vilja påminna er om att det ni gör, vad det än är, inverkar på er grupp – antingen konstruktivt eller ogynnsamt.

2. Det pågår i det yttre processer, som är verkningar av det som sker i det inre, i er egen själ, i Ashramen och i själva Hierarkin. Min uppgift är att bistå er i att sammanfoga det inre och det yttre skeendet, för att ni skall åstadkomma ett sant uttryck för de verkliga förhållandena, sådana de är i ert liv, i Ashramens liv och i Hierarkin. Det är er uppgift att utveckla känslighet för andliga skeenden av dessa tre slag.

3. *Gruppen* är den viktiga faktorn, och, som jag sagt, lärjungens individuella liv minskar allt mer, och hans gruppmedvetenhet och känslighet för gruppen tilltar. Kom detta ihåg, medan ni bemästrar opersonlighetens hårda läxa – en opersonlighet som jag, A.A.B. och er egen själ visar (en så svårlärd läxa!). Det är en opersonlighet, ni själva måste utveckla och tillämpa, när ni väl älskar tillräckligt. Kärleken är opersonlighetens grund.

Detta är, såsom jag upprepade gånger sagt er, ett experiment i gruppinitiation. Detta innebär att, fastän var och en av er tar olika steg enligt den särskilda punkt i utvecklingen ni uppnått, även Hierarkin utvecklar en ny teknik som – sedan denna väl fulländats och förstått – kommer att initiera hela gruppenheter i Ljuset och i "Planens Arbete". En dylik grupp måste själv bestå av människor, som tagit initiation. Eftersom en av er grupps medlemmar tar första initiationen först i nästa liv, är det uppenbart att den gruppinitiation jag avser icke kommer att tagas i denna innevarande cykel. Gruppens övriga medlemmar måste vänta på honom.

I alla händelser är de ännu inte färdiga och återstår mycket förberedande arbete, mycken utveckling av medvetenhet och känslighet, innan det kan bli något framåtskridande *tillsammans* såsom det önskade förhållandet fordrar. Tidsekvationen är för den genomsnittlige lärjungen en mycket svår sak. Antingen arbetar han ständigt under en känsla av tryck och brådska eller "flanerar han på livets väg" i känslan av att evolutionen är lång, varför man ej behöver skynda. Blott mycket få arbetar inifrån det jämviktsläge som motverkar såväl den intensivt hängivnes krampaktiga jäktande som den väckte aspirantens lättjefulla rörelse framåt. Jag skulle vilja bedja er att studera *tiden* i förhållande till er egen själ och därvid begrunda de tillfällen den innevarande cykeln särskilt erbjuder och mänsklighetens skriande nöd. Många är alltså alltför upptagna med vad *de själva* försöker göra, med sin egen utveckling och med sin egen förmåga eller oförmåga att hjälpa, men uppvisar samtidigt otillräcklighet i fråga om självutplåningen och den fullständiga hängivelsen för sina medmänniskor. "Vad kan *jag* göra?" betyder mindre för dem än "Vad är det jag lär mig, och är Mästaren nöjd med mig?" Jag blir nöjd, när ni har glömt både er själv och mig i ert oavlåtliga tjänande av mänskligheten.

Jag skulle vilja påminna er om att tjänandet är en process i vetenskaplig mening och att den frammanar alla själens krafter till fullt uttryck i fysiska världen. Det är tjänandet, som åstadkommer en gudomlig manifestation eller det som kallas en gudomlig inkarnation. Om en människa verkligen tjänar, uppåddar hon nödvändigtvis allt vad hennes själ har att tillgå av andlig styrka och andligt ljus och all dess visdom och ledande förmåga, eftersom den uppgift hon har att utföra alltid är för stor för personligheten. Några av de största tjänarna i världen är människor, som står den andliga Hierarkin mycket nära och arbetar under dess ledning, inspiration och intryck men ingenting vet om så kallad esoterik, ingen vetenskap äger om Hierarkin och (i

sin hjärnmedvetenhet) förblir omedvetna om dennas personal, Visdomens Mästare. Det är sorgligt att se i dagens esoteriska värld hur esoterikstuderande tillägnat sig en väldig mängd esoteriska fakta och hopat kunskap om Hierarkin och dess Personal. Såsom lärjungar uppfattar det, gör denna deras kunskap och strävan det onödigt för dem att ägna sig åt medmänniskornas behov. Detta utgör ett av de problem Hierarkin har ställts inför. Jämviktens och den dubbla inriktningens problem är ett mycket verkligt problem. Vad gäller bibringandet av andlig kunskap, står de Mästare som antar lärjungar inför två problem:

1. Den ouppväckte aspirantens problem
2. Den lärde lärjungens problem.

Både okunnighet och kunskap måste ersättas med förståelse och visdom.

Jag vill i synnerhet tala om det arbete jag önskar att ni utför vid fullmån timer under det år som kommer. Denna sida av ert arbete bör bli allt starkare och allt mer intressant. Jag betraktar den såsom mycket viktig i grubbemödandet, och om jag, er lärare och vän (under trycket av det tillfälle som nu erbjuds världen) kan avvara tid åt att på detta särskilda sätt hjälpa gruppen, är det nog ej för mycket begärt att också ni ger mig er uppmärksamhet.

Kanske några av er kan se nyttan av detta försök i ett klarare ljus, om jag lämnar er det intressanta faktum att – vid fullmån timer – det är nästan som om en annars stängd dörr plötsligt öppnades på vid gavel. Genom denna dörr är det möjligt att inträda, genom denna dörr eller öppning kan annars avstängda energier kontaktas och genom denna dörr kan vid andra tider omöjliga närmanden till Planethierarkin och verkligheten göras. I denna utsaga finner ni de första enkla konturerna av en *närmandets vetenskap*, som hitintills varit föga känd även av framskridna lärjungar men som är avsedd att utvecklas under den nya tidsåldern. Den ingår i den sanna och framväxande tekniken rörande *Vägen*.

Jag skulle vilja något ändra det arbete ni utför i samband med er kontakt vid fullmån timer. Jag ber er att två dagar före fullmån timer börja odla denna inre hållning av besinnad insamling som lägger den rätta grunden till ytterligare arbete och som underlättar uppmärksamhetens omriktande från det *objektiva arbetet till det subjektiva*. Detta är en hållning snarare än en verksamhet. Begrunda denna mening. Det är ett medvetenhetstillstånd, som ni kan få att vara, vilka yttre aktiviteter eller intressen ni än ägnar er åt, och det innefattar intet tigande i det yttre eller upphörande av normalt beteende. Det ingår i den skolning som har till ändamål att lärjungen lever två slags liv – ett liv, vari han aktivt deltar i världens angelägenheter, och ett annat, vari han är mentalt och andligt intensivt upptagen.

Gör under dessa två dagar en alldeles bestämd ansträngning att något höja er medvetenhet i var och en av de tre andliga stunderna varje dag: i den tidiga morgonens meditation, i middagstidens insamling och i solnedgångstimmens kontakt. Detta innebär – om ni rätt följer anvisningarna – att ni ger era finare kroppar sex tillfällen till andlig stimulans och att ni gör detta medvetet. Därefter, vid någon tid under fullmån timer dagen men före den exakta stunden, om det inte är möjligt att iakttaga denna, följer ni det förfarande som i huvuddrag anges nedan:

1. Centra medvetenheten i huvudet.
2. Föreställ dig att du drar dig tillbaka inåt än mer medvetet mot den kontaktpunkt, där personligheten–själen och läraren i själarnas värld kan mötas och bli liksom ett.
3. Håll dig så insamlad och stadgad som möjligt och behåll denna av det yttre oberörda insamling så fullständigt som möjligt i den därpå följande processen, som utföres i tysthet med fantasins skapande verksamhet.
 - a. Föreställ dig eller visualisera att du står framför en gyllene eller elfbensfärgad dörr.
 - b. Se denna dörr sakta öppnas, varvid uppenbaras ett långt, lågt rum med tre fönster – varav ett vetter mot öst, ett mot väst och ett mot norr. Du må visualisera din tibetanske broder sitta på en låg, snidad stol framför det östra fönstret (men vänd mot dig och således med ryggen mot fönstret), försänkt i djup meditation, vari han söker kontakta dig och alla för vilka han

såsom lärare är ansvarig.

c. Föreställ dig sedan att du sakta vandrar genom det långa rummet (som är hans studie- och arbetsrum) och sedan ställer dig framför honom. Se även bröderna i din grupp stå jämte dig. Därpå kan envar av er i sin föreställning utse sig till talesman för sin grupp och erbjuda gruppen i tjänande och djup helgelse till Planens tjänst.

d. När du utfört detta, föreställ dig att du ser mig resa mig ur stolen. Sedan står vi såsom grupp vända mot öster och uttalar tillsammans den Stora Åkallelsen. Bemöda dig om att medvetet följa min ledning, när vi yttrar orden, och lyssna noga i det du brukar fantasin. Detta förutsätter intensiv koncentration.

Gör detta vid varje fullmåne fram till fullmånen i maj, ty det är en förberedande övning, avsedd att skola er alla i esoteriskt deltagande.

Gör varje månad en noggrann analys av hur du lyckats eller misslyckats med att utföra denna disciplin och notera exakt alla reaktioner, resultat och fenomen. Framgång blir resultatet av din förmåga att åstadkomma en stark mental omorientering och fokus, att förhålla dig oberörd av hjärnaktiviteten och likväl samtidigt behålla den dagsmedvetna hjärnans tillstånd av uppmärksamhet. De resultat som ernås, de reaktioner som uppstår och varje insikt som registreras de två efter fullmånen följande dagarna måste noteras, ty inträngandet av information och kunskap är på grund av kropparnas otillräckliga inrättning ofta en långsam process. Fullmånen i maj blir inledningen till den första verkliga förenade ansträngningen att subjektivt syntetisera de nu existerande grupperna. Denna syntes och samfälliga ansträngning blir med tiden ett årligen återkommande bemödande och kommer att regelbundet äga rum vid varje Wesakhögtid.

Av den nya (omorganiserade) frögruppens ursprungliga tjugofyra medlemmar återstår nu endast arton i arbete i fysiska världen. Två av dem har övergått till vad vi i Tibet kallar ”det klara kalla ljuset”. De har gått bortom slöjan men arbetar alltjämt aktivt med gruppen och får av mig samma undervisning. Jag kan emellertid komma i direktare kontakt med dem, då de begränsningar som vidlåder den fysiska hjärnan inte längre gäller för dem. P.D.W. var den siste som gick över men hölls likväl endast för en ytterst kort tid kvar av den hinderliga astralkroppen. Han är nu fokuserad och arbetar i mentalvärlden med min Ashram. C.D.P. är nu i färd med att frigöra sig från astrala begränsningar, och vid den tid solen rör sig norrut kommer också hon att arbeta helt och hållet mentalt. Båda är mig till verkligt gagn vid denna tid av nöd i världen, den ena tack vare sitt förstående hjärta och till det yttersta visad osjälviskhet, den andre tack vare sin utmärkta visdom.

Tre av de ursprungliga medlemmarna (C.A.C., S.C.P. och W.O.I.) uthärdade inte det andliga trycket, och deras personlighet tvang dem att draga sig ur grupparbetet (förmodligen för denna inkarnation). Proven för lärjungaskapet är hårda, som ni väl vet, och endast det rena hjärtat, den sanna kärleken och den mentala aktiviteten kan tjäna till att föra lärjungen igenom dem. Men detta är alltid möjligt, där dessa förmågor finns och där det även finns en målmedveten inriktning mot ljuset. Det är denna målmedvetna inriktning, som förmått W.D.S. att stå stadig genom sina prov. Det finns i lärjungaskapet ett stadium, som betecknas med uttrycket ”ljusets ostadighet”. *Stanserna för lärjungar*, varur jag ibland anfört utdrag för er, talar om detta stadium såsom följer:

”In i och ut ur ljuset, liksom en mal fladdrar runt ett tänt ljus, dansar gnistorna. Dessa gnistor är människor, väckta för ljuset men okunniga om att det större Ljuset utplånar deras mindre ljus och drar gnistorna till sig. De kan icke skåda ljuset. De fruktar dess yttersta sanning. De kommer. De går. De återvänder, blott för att ånyo avlägsna sig.”

Håll varmt i ert hjärta dessa bröder, som alltjämt förblir bröder i er grupp, ehuru de tillfälligt befinner sig i pralaya. Håll dem kära. Sök inte att skänka dem hjälp eller draga dem tillbaka in i ert tjänandes krets. De befinner sig i det tillstånd, där endast deras egen själ och jag, deras Mästare, vet den rätta tiden att nalkas dem.

Till sist, mina bröder, några ord till avsked, när jag nu avslutar denna undervisning. Spänningen i världen ökar och kommer att öka än mera. Ängslan fördjupas och intet tecken tyder på att den snart skall lindras. Det mänskliga livets mörkaste stund är inne, och för den allvarligt sinnade lärjungen medför den ofta den upplevelse – skrämmande men likväl skön – som fått namnet ”själens mörka natt”. Denna mörka natt antar olika former och olika grader av intensitet enligt lärjungens stråle, typ och utvecklingsnivå. Ni kan ej undfly den. Men en missuppfattning framstår tydligt, om man noga begrundar hur denna mörka natt har framställts av mystiker genom tiderna. Dessa gångna tiders mystiker lade huvudvikten vid det lidande personligheten utstår och den ångest personligheten genomlever. Men i verkligheten och enligt sakförhållandena betraktat är detta icke själens mörka natt i sann mening. Den verkliga ”mörka natten” är den som själen upplever, när den deltar i hela mänsklighetens smärta, i den ångest mänskligheten erfar såsom skild från Gud (en avskildhet som bygger på illusion och icke på verklighet) och i den hopplöshet den känner i sina försök att nå vad som förefaller vara en Gud som icke svarar. Personlighetens smärta, ångest och känsla av hopplöshet är något mycket annorlunda och avser inte helheten av den smärta och det lidande som drabbar mänskligheten.

Jag vill därför bedja er att stålsätta er i själen till uthållighet i er vetskap om att *Hierarkin står fast*. Jag vill bedja er att älska blint och oföränderligt, vad som än sker, i er vetskap om att *Kärleken står fast*, orubbad i all förödelse, och älskar för evigt. Jag ber er att fatta Mästaren vid handen och fortsätta framåt med Honom och i den styrka er grupp äger, genomstrålad som den är av Hierarkins liv och ljus. Jag vill bedja er att vara en stark hand i mörkret för era medmänniskor, eftersom ni är förbundna med Hierarkin och Hierarkins kärlek och styrka kan flöda genom er, om ni låter dem göra detta.

Jag vill i denna prövningens stund påminna er om att jag, er Mästare, älskar och vakar över er, ty er själ och min själ är en enda själ. Låt er ej onödigtvis uppröras. För själen finns varken ljus eller mörker utan endast existens och kärlek. Bygg er förlitan på detta. Det finns ingen avskildhet utan endast identifikation med all kärleks hjärta. Ju mer ni älskar, desto mer kärlek kan genom er nå ut till andra. Kärlekens länkar förenar människornas värld och formernas värld och bildar Hierarkins stora kedja. Den andliga ansträngning ni ombedes göra är att utveckla er till ett strålande och mäktigt centrum för denna grundläggande, alltomfattande *Kärlek*.

September 1943

Mina bröder:

Den Nya Frögruppen har nu funnits i flera år. Under denna tid har jag varit i förbindelse med er endast en gång om året. De som förbereder sig för initiation, *måste* ofrånkomligen arbeta ensamma. Jag vill att ni kommer detta ihåg. Det finns, som ni vet, tre källor till inspiration, vilka för lärjungen, som kämpar i fysiska världen, anger hans mål:

1. Hans egen själ ... genom direkt kontakt såsom resultat av inrätning.
2. Mästaren ... genom intryck såsom resultat av känslighet.
3. Ashramgruppen ... genom tjänande såsom resultat av samspel.

Senare, allteftersom den invigde, lärjungen, gör framsteg och därunder bygger antahkarana, framkallar det enda Livets energi, som härrör från Monaden, inspiration av det fjärde slaget. Till dessa källor av andlig inspiration måste läggas ringare dylika, sådana som telepatiskt registrerade mentala intryck, som härrör från en mängd tänkare och intellekt. Dessa arbetar både individuellt och såsom medlemmar av en grupp. Det finns även emotional inspiration, som – i sin lättast igenkänneliga yttring – vi kallar aspiration. Alla dessa är, esoteriskt betraktade, sådana som framkallar begär, vilket skall förvandlas till vilja om (och endast om) ”energin i viljan-till-det-goda är den inspirerade impulsens emanerande princip och till handling pådrivande resultat; den måste utgöra den motiverande impulsen i centrum av lärjungens vara.” Så talade en av Mästarna för icke så länge sedan till en lärjunge, som sökte fatta inspirationens

syntetiska verkan. Det är Viljan och dess omedelbara framkallande, som denna särskilda grupp av mina lärjungar mest behöver. Den hierarkiska Planen är föremålet för denna vilja, Sanat Kumaras ändamål är den uppenbarelse som kommer till dem som framvisar denna vilja, och det är den gudomliga Maktens styrka som gör denna vilja möjlig. Styrkan förhåller sig till Makten såsom begäret till aspirationen eller personligheten till själen. Den är kvalitetsens uppenbarelse.

Jag har inlett detta meddelande med denna anmärkning om Viljan, emedan bruket av denna vilja (enligt given undervisning) är målet för ert arbete under nästa år. Allt medan vi fortsätter med de olika faser av vårt studium jag tidigare skisserat, kommer det att framstå klarare i er medvetenhet hur jag använder detta tema.

Det har syntts mig nödvändigt att begynna denna undervisning med en kort sammanfattning av den tidigare meddelade. Det tryck livet dessa dagar utövar är mycket stort. Alla är trötta. Ni kommer därför att nalkas detta nya tillägg till undervisningen med förnyad iver, om den tidigare meddelade undervisningen har klart fattats och är klart inlyst i ert intellekt.

Vilken är den uppgift som förestår för er både såsom individer och såsom grupp? Det är en femfaldig uppgift:

1. Att möta och ändamålsenligt handskas med er egen personliga Tröskelns Väktare.
2. Att – såsom grupp – dela mänsklighetens ansträngning med att möta den *kollektiva* Tröskelns Väktare. Denna "Väktare" har byggts av hela mänsklighetens onda begär, mänsklighetens misstag och svagheter, tankar, förvridda förmågor och förvända motiv. Detta möte är ett av målen med det pågående världskriget.
3. Att nå fram till den förståelse som är visdomens grund, som är den utvecklade visdomens resultat och även är de fattade sanningarnas intelligenta tillämpning.
4. Att – såsom grupp – stå inför Närvarons Ängel.
5. Att själv taga initiation, såsom individ och även såsom en sammanhållen enhet i gruppens ansträngning i och för initiation.

Andra mål kommer att framträda allt medan ni strävar, studerar och tjänar. Men det ovan sagda låter er enkelt förstå era omedelbara mål. Dessa mål måste ni tillsammans tänka igenom och såsom grupp fatta. Den insats envar av er kan göra till det klara tänkandets, den nitiska strävans och den målmedvetna tillämpningens fromma, må synas enkel och välbekant. I samma stund som dessa mål blir till teknik och visas i handling, synes emellertid deras enkelhet fördunsta och framstår företaget såsom ytterst svårt.

Sedan jag senast meddelade mig med er, har vissa förändringar i gruppens sammansättning ägt rum. L.U.T. har fått lämna gruppen och därmed min Ashram (tillfälligtvis och för just denna inkarnation). Det tillstånd av ständig irritation vari han levde var resultatet av den oupphörliga konflikten mellan hans uppåtsträvande själsnatur och hans tröga och i grund och botten själviska personlighet. Detta är nu över, och det kan antagas att han för återstoden av detta liv nått sitt högvattenmärke och nu genomgår ett – avgjort tillfälligt – skede av ned- och tillbakagång. I sitt nästa liv kommer han med triumf att överträffa den höjdpunkt han nått i detta, så att han vinner stadga på Vägen. Han förblir således svagt anknuten till den Nya Frögruppen – en anknytning som är starkare på den subjektiva sidan än på den yttre.

Tre av era kamrater i de tidigare grupperna har återanslutit sig till gruppen. Deras själar begäran om återinsättning har erkänts av mig och har hos mig framkallat vederbörligt gensvar. Deras förbindelse med gruppen var ej svag utan en starkt flätad kabel. H.S.D. har åter intagit sin plats bland er, sedan hon lärt ett visst mått av inre lugn och mental jämvikt. L.T.S.-K. ansåg jag behöva gruppens skydd mot hans ständigt återkommande självbedrägligheter och inneboende tendens till självbedrägeri. Det var således till hans eget skydd jag återinsatte honom, så att han i ett kommande liv kan börja tidigare och skrida framåt med större precision. R.V.B. har lärt de läxor en mellantid av fullständig ensamhet kan ge den ivrige lärjungen (som begär och

söker kamratskapets stöd) och är nu redo att visa vad han väsentligen alltid varit – en styrka och ett centrum av stadig frid för bröderna i gruppen. Han är en avgjord tillgång i grupparbetet och har i sin utveckling nått en punkt, där det inte skadar honom att få veta detta.

Så, mina bröder, står vi inför en ny cykel av arbete, och en sådan, vari C.D.P. och P.D.W. bestämt deltar genom sitt arbete på livets inre sida. Den senare har gått vidare till sin Mästare Moryas Ashram. Han är nu helt upptagen med arbetet att tillsammans med andra betrodda första strålens lärjungar bryta sönder den kristallisering som är Frankrikes katastrofala belägenhet. Hans tidigare inkarnation i det franska folket har gjort honom väl skickad för denna uppgift. Också hans kärleksfulla hjärta och hans mycket djupa utveckling kommer att sätta honom i stånd att vara till stor hjälp och sålunda motverka de destruktiva tendenser som en första strålens arbetare uppvisar. Han har i sin tillämpning av sanning aldrig varit destruktiv.

C.D.P. arbetar fortsatt med världens barn (däribland dem som dog såsom offer för krigets fasor) och behåller därvid orubbad sin anknytning till min Ashram men arbetar i en grupp, sammansatt av till alla strålarna hörande lärjungar, vilkas personligheter – i deras senaste inkarnation – var av många nationaliteter. De gör vad de kan och vad vi måste göra för att rädda barnens *medvetande* och bevara dem för fullständig upplösning.

K.E.S., som dog innan den Nya Frögruppen omorganiserades, är nu subjektivt anknuten till gruppen och måste av er betraktas såsom en medarbetare. Han arbetar till mycket stor del med de medlemmar av de brittiska och amerikanska väpnade styrkorna som övergår till den inre sidan. För detta är han utomordentligt väl rustad, då han föddes som engelsman men tillbragte många år i Förenta staterna. Han arbetade också många år i den spiritualistiska rörelsen.

Jag ger er upplysningar om sådana bröder i er grupp som inte är i fysisk kropp, eftersom jag söker få er inse allt livs enhet, strävan mot samma mål och även den förnimmelse av nära samhörighet som kännetecknar medlemmarna av en Ashram. En Mästaresh Ashram består av sådana som arbetar på såväl det yttre planet som de inre, och i detta arbete ser Mästaren ingen skillnad, då han är frigjord från tidens och rummets begrepp. Detta hänger samman med ”lärjungens dubbla livsmönster”, som jag hänvisade till i mitt senaste meddelande till er.

Vid den tiden gav jag er inga uttryckliga anvisningar eller individuella meditationer. Jag gav envar av er sex yttranden att begrunda. Genom att noga beakta dessa yttranden kan ni väcka ny strävan och förnya tendensen till att leva kreativt. Yttranden som dessa är formuleringar av sanningar och även uttryckta begrepp med andlig innebörd. De är mäktiga i sin förvandlande verkan, om de används rätt. Jag har icke varit alltför nöjd med resultaten av vad jag i det förflutna anmodat er att göra. Livets tryck har varit stort dessa dagar; för detta tryck har många av er givit efter. Ni torde ha kunnat genomföra det och varit mer effektiva, om ni hade skänkt ert tankeliv noggrann uppmärksamhet.

Ett av de problem, som lärjungar ställs inför i tider av påfrestning i världen, är att bevara ett riktigt sinne för proportioner. Detta leder till en riktig parallellt löpande aktivitet – den inre lärjungens aktivitet och den yttre människans arbete. En fulländad balans är målet, och denna är icke alls lätt att åstadkomma. Vid alla sådana tider, då världen plågas svårt och drabbas av katastrof (sådan som vi nu upplever), framträder en tredje och parallell livsaspekt och ytterligare trasslar till det problem lärjungen ställts inför och han redan betraktar såsom synnerligen svårt och krävande. Där har vi (inom människan) den inre lärjungen, medvetet inriktad mot Hierarkin och Gudsrikets liv. Där har vi den fullt upptagna yttre människan, som är inbegripen i skilda aktiviteter, fyller den intelligenta medborgarens plikter och alltid söker axla sin del av nationens och gruppens ansvar. Där har vi även en lidande, emotional människa, som ofta bragts ur fattningen av lidandet i världen, med smärta reagerar på sina medmänniskors sorger och nödlägen, med fasa betraktar världskrigets förfärliga psykologiska verkningar, de psykiska skador och svårigheter det medfört, bestört över nuet och överväldigad av fruktan för framtiden. Ju större förmåga lärjungen äger att i sin medvetenhet innesluta andra, desto svårare belastas och lider han. Ju längre han hunnit på Vägen, desto häftigare reagerar han och desto mer tänker han på

och planerar han för framtiden och med desto större klarhet kan han även överblicka de omedelbart förestående möjligheterna. Jag önskar icke att det vore annorlunda. Denna trefaldiga ståndpunkt, ni ofrånkomligen måste intaga och omöjliga kan undfly, om ni är sanna lärjungar, ger tillfälle till planerad integration och inbjuder er även att axla en individuell del av hierarkins ansvar och förståelse.

Det enda jag skulle vilja begära av er är att ni godtar det som denna trefaldiga situation medför och att ni inte brukar den som ett alibi. Detta sistnämnda är just vad några av er har gjort. Ni har betraktat era invecklade problem som så ansträngande och svåra att de omöjliggjort ert arbete i gruppen (vilken är en bestämd del av min Ashram). Ni har – många av er – icke gjort det arbete jag begärde. Endast ett fåtal – mycket få – bemödade sig om att fylla kraven. Hade ni förmått genomföra det jag begärde, torde ni ha funnit hela er livsväg bli enklare och lättare och ert tjänande effektivare.

Vissa uppgifter om gruppens aura eller snarare om dess allmänna beskaffenhet torde intressera er. När en Mästare studerar en grupp, beaktar han först och främst de olika kraftlinjer som förbinder gruppens individer med Honom, med den inre Ashramen och gruppmedlemmarna med varandra. Han ger akt på samspelets beständighet, det sammanlagda gruppljusets klarhet och utåtgående inflytande och dess utstrålning och magnetiska verkan i världen. Förändringar sker ständigt. I det förflutna var kraftlinjerna mellan gruppen och mig själv starka och förhållandet mellan gruppmedlemmarna avgjort svagt. I dag är de energilinjer, som bäres av tankar och riktas mot mig, stadiga men ej så klart lysande. Linjerna gruppmedlemmarna emellan stärks av mental målmedvetenhet men icke av emotional eller ofullgången kärlek. Detta anger på det hela taget förbättringar, ty det svall av hängivenhet som sköljer mot mig var ej något som för mig garanterade att gruppen ägde uthållighet. Det råder nu en sundare inställning. Förhållandet mellan envar av er såsom individ och era lärjungekamrater är ganska likgiltigt men visar en mental insikt om er gemensamma grupptillhörighet. Gruppens magnetiska utstrålning är som svagast i hela det sätt, varpå ni framstår inför världen. Ännu så länge, ur tjänandets synvinkel betraktade, är ni ej att räkna med, ty gruppen gör ingenting *såsom grupp*. Detta är allvarligt, mina bröder. Såsom individer tjänar många av er på ett eller annat sätt, men det är ett enskilt och personligt tjänande och har intet med en sammansvetsad grupps strävan att göra.

Kanske ni här frågar: Vad kan vi såsom grupp utföra? Vad är det vi kan göra? Ni kan till exempel börja arbeta såsom en Ashram arbetar, använda tankens kraft, sätta i gång påtryckningar, rikta tankeströmmar i bestämda riktningar ut i världen, skapa tankeformer som klart och bestämt kontaktar andra intellekt och som får till stånd avgjorda förändringar i mänsklighetens medvetenhet. Detta gör ni ännu icke, och ej heller har jag sett några tecken på att ni önskar så arbeta. Jag har väntat för att se om den igångsättande impulsen skulle komma inifrån er själva utan min påstötning. Jag har väntat förgäves.

Jag har annorstädes sagt er att ”en Ashram är en källa, ur vilken Hierarkin gör sitt intryck på världen. Dess ’pådrivande energier’ och igångsättande krafter riktas mot det mänskliga medvetandets expansion, genom det magnetiska liv gruppmedlemmarna lever, när de fyller sina plikter och axlar sitt ansvar i den yttre världen. Den hjälps fram också av de stadiga vibrationer som härrör från diskarnerade Ashram-medlemmars aktiviteter och av hela Ashramens förenade klara tänkande och säkra medvetenhet.”

Jag har sålunda förklarat behovet, eftersom ni fordrar att klart förstå, när vi nu begrundar vår första punkt, meditationen, och börjar planera det arbete ni skall utföra under det år som kommer. Godtar ni det jag säger, att ni behöver omorientera er och i betydligt lägre grad bry er om Ashramen, dess medlemmar och dess liv? Om ni gör detta och så mentalt befriar er, kan och kommer ni att gå vidare till att fullständigare leva ett tjänandets liv, med blicken fäst på människornas behov och inte på era lärjungakamrater, dessas verksamheter, mina planer och ändamålet vid denna tid, då ni förbereds för initiation.

Jag skulle nu vilja pröva ett experiment. Ni fortsätter vid fullmånnetiden med ert grupparbete

med mig, alldeles såsom detta angivits i gruppens anvisningar. Men till detta arbete vill jag lägga en ytterligare aktivitet.

Jag kommer att varje månad yttra ett fåtal ord, som bildar en mening. Vill ni då se efter om ni kan i intensitetens tystnad registrera dessa ord? För att underlätta denna uppgift för er lämnar jag en förteckning, ur vilken jag varje månad väljer en mening. Anteckna i er fullmånerapport vad ni anser er varje månad ha registrerat. Jag kommer att för A.A.B. ange huruvida ni valde rätt eller orätt genom att meddela henne vad jag sagt.

Detta är den förteckning, ur vilken jag kommer att välja:

1. Gå i frid.	2. Tro, hopp och kärlek.
3. Gud bevar dig.	4. Gud välsigne dig.
5. Gå in i dig själv.	6. Älska din broder.
7. Stå i ljus.	8. Om Tat Sat.
9. Var är du?	10. Vandra Vägen.
11. Gud skydde dig.	12. Gå in i friden.
13. Lyft din blick.	14. Tala stilla, broder.
15. Ge alltid kärlek.	16. Den öppna porten.

Det arbete som skall utföras har nu tecknats i stora drag, och ni inträder i ett nytt skede av studium, ansträngning och skolning. Får jag, för att egga er till ett nytt målmedvetet liv, påminna er om att:

1. Ni genomgår skolning inför initiation. Möt därför framtiden med klarare syn.
2. Ni är löftesbundna lärjungar. Tag därför itu med er uppgift och skrid framåt.
3. Ni är medlemmar av Nya Gruppen av Världstjänare och har därför ingen tid att vara överksamta.
4. Ni är icke ensamma, utan era gruppbröder stöder er, och även jag står vid er sida.
5. Ingen uppgift är över er förmåga, och ingen väg är er för lång att vandra. Envar av er är en själ med själens alla krafter och – eftersom ni *är* anknutna till Hierarkin – ni går mot framgång.

Såsom jag förut sagt, skall jag denna gång ej avhandla sådant som sammanhänger med människosläktets utveckling och stadgande till en ny civilisation. Med detta skall jag börja, så snart kriget är över. När mänsklighetens behov förändras, och dessa kommer då att vara i grunden annorlunda än de förhållanden som förelåg och de krav som ställdes före kriget, då skall jag beakta dem. Återuppbyggnadsperioden, vari Nya Gruppen av Världstjänare kommer att verka, skall vi senare avhandla närmare, och jag skall i två serier ge er undervisning, som kan tjäna till vägledning för allt ert återuppbyggnadsarbete. Ett slags undervisning är avsedd för mina lärjungar och genom dessa för Nya Gruppen av Världstjänare, vari de ingår. Ett annat slags undervisning kommer människorna av god vilja till del och genom dessa till de tänkande människornas värld. Jag kan emellertid säga att i bakgrunden eller såsom grundval för allt som ni kan ombedjas att göra har ni *arbetet med Trianglarna*. I det subjektiva arbetet kommer Nya Gruppen av Världstjänare att bli synnerligen aktiv och så skapa ljusets nätverk. I det objektiva arbetet kommer människorna av god vilja att skrida till verket och så skapa den goda viljans nätverk. Nya Gruppen av Världstjänare har till uppgift att dynamiskt "tvinga" viljan-till-det-goda såsom energi in i världen. När genomsnittsmänniskan omedvetet gensvarar på denna, uttrycker hon god vilja. Lärjungar, sådana som ni är, verkar nödvändigtvis på båda områdena, varvid ni skapar och bygger båda slagens nätverk. Detta kan ni göra nu, och ni kan sålunda bilda kärnan till detta stora sammanflätade ljusmönster av god vilja som måste ligga till grund för allt exoteriskt arbete med förnyelse, återställande, rehabilitering och återuppbyggnad. Därför ber jag er och andra lärjungar återigen att arbeta med förnyat intresse på att bilda trianglar, nå ut till människor som redan är aktiva och söka hjälpa dem att bilda nya trianglar.

Detta är ett arbete av större betydelse och har Hierarkins godkännande.

Vad gäller vårt sjätte ämne, mina personliga anvisningar till envar av er, finner ni dem som vanligt efter denna för gruppen avsedda anvisning och efter den undervisning om byggandet av antahkarana jag skall meddela er. Era personliga anvisningar är denna gång fylligare, och jag skulle vilja bedja er att *godtaga dem såsom anvisningar, som skall följas*. Ständig läsning och medvetenhet om anvisningar och undervisning, som *icke* omsätts i handling på det yttre planet, är blott ett sätt att fly från verkligheten. Såvida en Mästares anvisningar ej möter gensvar, ej omsätts i experiment, lossar de bandet med Ashramen, och glider lärjungen till sist in i ett mellantillstånd (som ibland varar länge och sträcker sig över flera liv), vari han driver omkring, läser och tänker men icke arbetar, njuter av uppmärksamheten men ej gör sig mödan att förverkliga. Detta har skett flera som tillfälligt avstängts från aktivt arbete i min Ashram. Se till att det inte händer er.

Får jag påminna er om att era bröders anvisningar kan vara intressanta för er och bör läsas av er i er strävan att förstå honom och arbeta med honom, men att det kan vara så att de för honom har en innebörd som inte alls är tillgänglig för er och att därför era slutsatser därom kan visa sig vara fullständigt oriktiga? Dessa personliga anvisningar är, som ni nog kan inse, exoteriska anvisningar inom området för esoteriska förhållanden. De kan läsas och studeras av er alla. Men jag förfar med er även på ett rent esoteriskt och subjektivt sätt, och detta är något som blott ett fåtal, om ens några av er, ägnar en tanke. Händer det någonsin att ni registrerar dylik undervisning eller inser dess källa? Ni behöver lära er att noga skilja mellan:

1. Undervisning som kommer till er direkt från er egen själ via ert intellekt.
2. Anvisning som jag lämnar er i min inre Ashram, varvid ni även erhåller stimulans av lärjungar som är äldre än ni.
3. Intryck som kommer till er från alla Ashramers stora helhet, Hierarkin.

Senare skall jag ge er någon skolning i denna sak, men ännu är ni inte redo för detta.

Det sista ämnet, som avser Ashramernas framträdande i det yttre, skall ni få del av när den Ashram, vari ni ingår, är verkligare för er än den för närvarande är.

Jag skulle vilja påminna er om att det när kriget är över kommer att framträda två huvudsakliga förhållanden, för vilka ni nu bör begynna att förbereda andra. De är:

1. Mänskligheten kommer i stort att söka slå sig till ro, i strävan att finna trygghet, att ur sitt upprörda sinne utplåna krigets verkningar, att glömma det som hänt, att återgå till det invanda och att återupptaga de gamla livsmönstren. Människor glömmes lätt, och utöver denna gamla vana är mänskligheten mycket trött. Bered er för att komma till rätta med detta, ty det får icke ske, om det kan på något sätt förebyggas.
2. "Materieaspektens väldiga ljud" – krigets gny, explosionernas dån och den lidande mänsklighetens rop – kommer att tystna. Detta framkallar en egendomlig falsk fred men skapar samtidigt en kanal för nya andliga krafter och energier, vilka – riktade av Hierarkin – kommer att strömma in i människosläktet och därunder medföra andlig stimulans, andlig mottaglighet, andlig strävan och en stor beredskap för det nya. Ni får därför två motsatta förhållanden att beakta, att bemöta, och ni kommer för detta att behöva mycken visdom. Ni kommer att få hjälpa till i uppgiften att förebygga att en trött mänsklighet återfaller i det sinnestillstånd som kännetecknas av tröghet, återgång till det gamla och begär efter de gamla livsmönstren. Ni får även bistå med att rikta de andliga energier ni registrerar i gagneliga banor och kanaler, genom vilka de kan utträta det största goda. Begrunda detta.

Jag har i denna undervisning givit er mycket. Jag söker göra min Ashram användbar i denna tid av kris. Vi har genomlevat en allvarlig kris för materialismen, och det var mycket nära att mörkrets makter tog överhanden. Men det vi ser är att det goda sakteliga börjar härska. Mänskligheten har varit slagfältet för en större sammandrabbning mellan den Vita Logen och

den Svarta Logen. Den förra får nu gradvis övertaget.

När den onda gruppen drar sig tillbaka (vilket ligger ganska nära i tiden, mina bröder), får mänskligheten känna lättnad men är alltjämt förvirrad, slagen till marken men likväl stark nog att resa sig till större höjder än någonsin förut. På detta tillbakadragande ber jag er att vara beredda – med intelligens, klok förståelse och djup kärlek.

Det arbete, som lärjungarna och aspiranterna i världen, den Nya Gruppen av Världstjänare och människorna av god vilja skall utföra, kan bli en avgörande faktor i den Nya Tidsåldern och kan fälla utslaget i valet mellan en statisk och tillbakagående verksamhet och en stadigt planerad rörelse framåt i ljuset. Ni kan lämna ert bidrag till detta avgörande, om ni så vill.

Att ni gör detta och att ni har det öppnade öga som ser hur ljuset gryr och mörkret viker, är vad jag innerligt önskar er.

Alice A. Bailey, *Discipleship in the New Age, Volume Two*, ss. 23–41.

Noter

”... och som underlättar uppmärksamhetens omriktande från det *objektiva arbetet till det subjektiva*.” (sidan 17) ”Fullmånen i maj blir inledningen till den första verkliga förenade ansträngningen att subjektivt syntetisera de nu existerande grupperna.” (sidan 18) ”... en anknytning, som är starkare på den subjektiva sidan än på den yttre.” (sidan 20) ”... är nu subjektivt anknuten till gruppen.” (sidan 21) ”... i det subjektiva arbetet” (sidan 23). Med ”subjektiv” menar A.A.B. något slags överfysisk verklighet, alldenstund normalindividen i människoriket ännu icke äger objektiv medvetenhet utöver den fysiska världen. Givetvis är alla högre världar, det vill säga överfysiska världar, fullt ut lika objektiva, materiella, som fysiska världen.

Sidan 19. ”Jag vill i denna provningens stund ...” Laurency anför utdrag ur detta i *Människans väg*, 9.202.24.

Sidan 19. ”framkallar det enda Livets energi, som härrör från Monaden, inspiration av det fjärde slaget.” Hos A.A.B. betyder ”monaden” icke monaden i den ursprungliga och enda riktiga pytagoreiska betydelsen, det vill säga jaget, uratomen, utan dels tredjetriaden, dels den deva (Protogonos), som förvaltar denna tills den förutvarande människomonaden såsom tredje-jag kan taga den i besittning såsom eget hölje. Se Laurencys *Livskunskap Tre*, 3.15.

Sidan 20. ”Deras själars begäran om återinsättning har erkänts av mig ...” Innan mänskliga individen (monaden i människoriket) nått kausalstadiet, kan han på humanitetsstadiet (högre mentalstadiet), i fysisk inkarnation, bli sporadiskt och kortvarigt medveten i sitt kausalhölje (A.A.B.: ”själen”) och då göra insikter och fatta beslut, som han därefter inte förmår föra ner i fysisk dagsmedvetenhet. A.A.B.:s formulering ”deras själars begäran” är olycklig, eftersom den lätt inger föreställningen att människan (monaden i människoriket) och hennes ”själ” är olika individer och att ”själen” själv fattar beslut och framställer begäran i människans ställe. ”Själen” betyder här ingenting annat än människomonadens medvetenhet i kausalhöljet. Dessutom utesluter såväl frihetslagen som aktiveringslagen att någon annan än individen själv begär eller beslutar något rörande den egna självinitierade medvetenhetsutvecklingen, och detta allra minst i samband med lärjungaskapet.

Sidan 21. ”... livets inre sida.”, ”... övergår till den inre sidan.” och ”... som arbetar på såväl det yttre planet som de inre”. Med ”inre” menas här överfysisk verklighet, i de två första fallen emotionalvärlden, av Besant, Leadbeater och Bailey kallad astralvärlden; i tredje fallet alla överfysiska världar, vari planethierarkin är verksam. Emellertid är ingen av de 49 atomvärldar, varav vår kosmos består, enbart ”inre” eller ”yttre”, utan alla är bådadera, det vill säga är både

medvetenhets- och materievärldar. Att mänskliga genomsnittsindividen på nuvarande utvecklingsstadium inte har fullt utvecklad objektiv emotional medvetenhet och därför inte kan uppfatta emotionalvärldens objektiva, materiella existens, berättigar inte till att kalla denna värld "inre".

Sidan 21. "... Mästare Moryas Ashram." Morya var vid denna tid icke längre mästare, det vill säga femte gradens invigd eller 45-jag, utan hade förvärvat full 44-medvetenhet och -vilja och därmed blivit 44-jag eller, med teosofisk terminologi, chohan. Egendomligt förefaller det onekligen att A.A.B., det oaktat att hon redan i sitt först publicerade arbete, *Initiation, Human and Solar* (1922), uppger att Morya tagit högre initiation än den femte, mer än 20 år senare alltså kallar honom "mästare".

Sidan 21. "De gör vad de kan och vad vi måste göra för att rädda barnens *medvetande* och bevara dem för fullständig upplösning." De omständigheter, som tvingar individen (monaden) med överfysiska höljen att lämna sina fysiska vid den så kallade döden, kan visserligen vara mycket chockartade men kan aldrig medföra någon "fullständig upplösning", ty både mentalhöljet och kausalhöljet är oåtkomliga för fysiskt och emotionalt lidande. Med andra ord sagt: intet slags emotional chock, individerna upplevat i fysiska världen, kan de föra med sig, när de efter emotionalhöljets upplösning övergår från emotionalvärlden till mentalvärlden. Uttrycket "fullständig upplösning" måste vara en fadäs av A.A.B., resultat av oförmåga att finna en adekvat formulering; ty okunnighet får man väl inte förutsätta.

Sidan 23. "Om Tat Sat" (även Aum Tat Sat). Detta närmast från hinduismen stammande sanskrituttryck betyder "Om, (eller Aum, den heliga stavelse som symboliskt uttrycker tillvarons treenighet) detta är det varande" eller "Om, detta är det sanna". Närmare förklaring ges i de två texterna *Ljusteknikens grunder, del ett*, kapitel 1.18 och *Övningar i ljusteknik, del ett, Frömeditation Sex: Ledningen*, båda på denna hemsida, www.hylozoik.se.

Sidan 23. "*arbetet med Trianglarna*". "Trianglarna" eller "Den goda viljans trianglar" är beteckningen på ett initiativ av D.K., förmedlat genom A.A.B., att uppmana människor av god vilja, oberoende av kön, ras, nationalitet, religion etc., att bilda sinsemellan förenade grupper om vardera tre individer, som förbundet sig att gemensamt och en gång per dag använda Den Stora Åkallelsen jämte kreativ meditation. Utförligare upplysningar om detta lämnas på hemsidan lucitrust.org/triangles; även på svenska på lucitrust.org/triangles/other_languages

**Till slut önskar red. alla läsare av Den Pytagoreiske Kuriren
en god fortsättning på julen och vintern 2023-2024 eller 74-75 Aqu.
och tackar bidragsgivarna hjärtligast för allt stöd de skickat.**

**Pytagoras:
”Den som vandrar vägen, är ej till för sin egen skull utan för andras.”**

Bilaga: Böcker från Foinix

ETERHÖLJET Efter äldre och nyare källor sammanställt av Lars Adelskog.

Denna bok handlar om människans fysiska energikropp, eterhöljet, även kallat eterkroppen, ljuskroppen och bioplasmakroppen. Boken gör en samlad framställning av några av de viktigaste delarna av den kunskap om eterhöljet som finns på skilda håll såväl i den äldre esoteriska kunskapstraditionen som i nyare forskning och erfarenhet. Bokens grundtanke är att eterhöljet är människans väsentliga fysiska kropp, viktigare än organismen i egenskap av formbildande matris, energigivare och förnimmelsecentrum, att organismen för sin existens, sitt liv och sina fysiska funktioner är helt beroende av detta sitt energihölje. Detta är ingen ny idé utan en urgammal esoterisk tanke. I tio avdelningar ges en allmän introduktion till ämnet, avhandlas eterhöljets åtta viktigaste centra för energiutbyte och förnimmelse, eterhöljet i människans liv från avlelsen till döden, eterhöljet vid hälsa och sjukdom, esoterisk läkekonst med utgångspunkt i eterhöljet, eterhöljets roll i människans medvetenhetsutveckling och eterhöljet i planetariska sammanhang, därtill den esoteriska världsåskådningen i allmänhet och den esoteriska energiläran i synnerhet.

Tryckt år 2005. Trådbunden med hårda laminerade pärmar. 352 sidor. Pris: 250 kr. Tre av bokens tio avdelningar kan även laddas ned från www.hylozoik.se

FJÄRDE VÄGEN Föredrag och svar på frågor enligt G. I. Gurdjieffs undervisning av P. D. Ouspensky.

En nutida klassiker och en ypperlig införing i fjärde vägens system för medvetenhetsutveckling och Gurdjieffs idékrets. Gurdjieffs grundtanke var att människan lever långt under sin rättmätiga nivå. Hon har i sitt "normala" tillstånd så ringa medvetenhet att hon egentligen kan betraktas som sovande. I denna hennes sömn förefaller livet kaotiskt och meningslöst. Människans uppgift, ändamålet med hennes liv, är att nå ett högre medvetenhetstillstånd, att vakna. Detta mål kan nås endast med kunskap och ansträngning. Traditionellt har tre vägar erbjudits dem som vill göra sitt yttersta för att utveckla medvetenheten: fakirens, munkens och yogins vägar. Fjärde vägen skiljer sig från de hävdvunna vägarna däri att den inte kräver någon yttre försakelse av världen. På fjärde vägen måste all förändring av människan ske i det inre.

Engelska originalets titel: *The Fourth Way*. Översättning av Lars Adelskog. Tryckt år 2001. Kartonnerad, trådbunden. Xiv + 464 sidor. Pris: 250 kr. Hela boken finns även att ladda ned från www.veidos.se

LITET ESOTERISKT LEXIKON

Sammanställt på grundval av Henry T. Laurencys verk *Kunskapen om verkligheten* och *De vises sten*. Förklaring av esoterikens terminologi i uppslagsbokens form. Såväl längre artiklar som kortfattade definitioner. Drygt 500 uppslagsord täckande den väsentliga terminologin inom hylozoiken (Laurency) och allmänna esoteriken (teosofin och Bailey).

Andra, utökade och förbättrade upplagan av år 1996. Kartonnerad, trådbunden. 80 sidor. Pris: 75 kr.

Från andra förlag

UNDER SKORPIONENS TECKEN – Sovjetmaktens uppkomst och fall. Av Jüri Lina.

I denna bok lämnas häpnadsväckande uppgifter om frimurarnas hemliga roll i den internationella politiken, om de blodiga omvälvningarna i Frankrike år 1789 och i Ryssland år 1917. Som höga frimurare lydde Lenin och Trotskij frimurarnas internationella råd. Författaren följer den kommunistiska tankens historia från 1700-talets illuminater fram till Moses Hess och hans lärjungar Karl Marx och Friedrich Engels. Framställningen koncentreras på de s k ryska revolutionerna i mars och november 1917. Även Sverige utnyttjades som operationscentral för

bolsjevikerna. Boken visar hur händelserna i Ryssland åren 1917–1991 fortfarande påverkar världens öden. Författaren söker finna svar på flera väsentliga frågor: Hur uppstod och utvecklades den kommunistiska idén? Varför finansierades de ”ryska revolutionerna” år 1917 av mäktiga internationella finansskretsar? Vilket var syftet med den samhällsförstörelse som följde, och på vilket sätt gynnade den de bakomliggande krafterna? Efter sovjetmaktens fall den 24 augusti 1991 har de ryska arkiven börjat avslöja sina hemligheter för häpna historiker. Omskakande uppgifter strömmar hela tiden fram, men endast en rännil har nått oss i Västeuropa. Framför allt saknas helhetsbilden. Det är den som Jüri Lina söker ge i denna bok, som till stor del bygger på frisläppt ryskt material. ”Under Skorpionens tecken” torde ändra läsarens uppfattning om vår tids historia. Läsaren torde komma till insikt om en annan verklighet, varifrån man fortfarande styr oss med osynliga trådar. Första upplagan av denna bok utkom 1994. Andra upplagan av år 1999 var väsentligt utökad och förbättrad. Föreliggande tredje upplagan är den till innehållet mest omfattande.

Utgiven av Förlaget Referent 2013. Trådbunden med hårda laminerade pärmar. 560 sidor. Pris: 350 kr. OBS! Denna bok är nu slutsåld hos oss, men författaren tillika förläggaren Jüri Lina har meddelat oss att han alltjämt har några ytterst få exemplar till försäljning.

DEN JESUS SOM ALDRIG FUNNITS. En kritisk granskning av Bibelns Jesus och kristendomens uppkomst. Av Roger Viklund.

Viklund sammanfattar den forskning som pågått de senaste årtiondena och som alltmer lutar åt att Bibelns Jesus inte har funnits. En unik bok, inte bara i Sverige utan kanske i hela världen, tar ett helhetsgrepp som få andra böcker. Trots den stora mängd fakta och information boken innehåller är den skriven även för den intresserade lekmannen. Viklund skärskådar även Gamla Testamentet, dess etik och framför allt Israels äldre historia i ljuset av den moderna arkeologin. Den bild som växer fram är i många stycken helt annan än den Bibeln ger. Viklund debatterade i TV1 den 10 januari 2006 med religionshistorikern professor Britt-Marie Näsström, som i allt väsentligt gav honom rätt.

Utgiven av Bokförlaget Vimi 2005. Trådbunden med hårda laminerade pärmar. 596 sidor. Pris: 300 kr. Obs! Detta är första upplagan. Viklund har senare utgivit en andra, utökad upplaga.

ÄR VÄRLDEN UPP OCH NER? Artiklar i urval om Palestina, de nykoloniala krigen och sionismen. Av Lasse Wilhelmson.

Boken består av ett urval av artiklar av och intervjuer med Lasse Wilhelmson med tonvikt på palestinafrågan och sionismen. Den omfattar den första åttaårsperioden av 2000-talet då stora förändringar skett i världen. Det gäller terrordåden den 11 september 2001..., ockupationen av Irak 2003, massakern på civila i Gaza kring nyåret 2009, ekonomisk kris, Storebrorslagar, terrorism, klimatförändringar och pandemier. Den bild som mainstream media ger härvidlag, styrs av samma maktelit som beslutat om de folkrättsstridiga krigen och förorsakat den ekonomiska krisen. Resultatet blir att ockupation framställs som befrielse som i Irak, att massaker på civila framställs som självförsvar som i Gaza och att Sveriges första krig på över 200 år framställs som U-hjälp som i Afghanistan. Vi får ett språkbruk där det mesta blir upp och ner. ”Är världen upp och ner?” är författarens bidrag till att vända den rätt genom att ge alternativa fakta, perspektiv och idéer som kan befria vårt tänkande från det orwellska sanningsministeriets påbudna uppfattningar.

Författarens förlag 2009. Trådbunden med mjuka pärmar. 175 sidor. Pris: 100 kr.

ETT PORTRÄTT MED MÅNGA HISTORIER Artiklar i urval på tvärs mot en ny världsordning. Av Lasse Wilhelmson.

Omslagets baksida ger följande besked om bokens innehåll: ”Ett porträtt med många historier är ett urval artiklar av och intervjuer med Lasse Wilhelmson, samt analyserande

kommentarer. Den omfattar åttaårsperioden efter 2009 då den så kallade arabiska våren snabbt övergick i Natos och Sveriges folkrättsstridiga krig och förstörelse av Libyen. Därefter lanserade USrael med flera sin terrororganisation ISIS, först i Irak och sedan i Syrien, som kom att bli ett internationellt slagfält. Alla inblandade nationer och grupper, utom de som inbjudits av Assad-regeringen begår, enligt internationell rätt, aggressionshandlingar i strid mot folkrätten. Detta sker enligt den sionistiska planen för Mellanöstern från 1982, vilket innebär att sönderfallet i detta område ensidigt har gynnat Israel.

Några år senare arrangerade samma maktelit som driver dessa folkrättsstridiga krig en våg av migranter från Mellanöstern och Afrika till Väst, främst Europa, i syfte att bryta ner dess nationalstater. Sverige kom att inta en framträdande roll genom att tillåta en extremt omfattande olaglig invandring av välfärds-migranter, som enligt gällande EU-regler skulle ha sökt asyl i första ankomstland. EUs bedömning är att flertalet av dessa inte kan betraktas som flyktingar. Denna massmigration till Sverige har även bestått av ett okänt antal ISIS-terrorister, ökat problemen med de parallella samhällena, gängkriminaliteten, utomhusvåldtäkterna och belastningen på alla bidragssystem samt vården och skolan med mera. Detta och dessas långsiktiga ekonomiska och demografiska effekter har länge förtigits i media och av politiker, som mest sysslat med att angripa och förtala alla som oroats över denna utveckling.

... *många historier* är ett försök att knyta ihop den stora världen med den lilla och samtidigt slå håll på de lögnare som gjort denna utveckling möjlig. Sverige riskerar nu att bli en så kallad "failed state" och de etniska svenskarna en minoritet i sitt eget land.

Författarens förlag 2017. Trådbunden med mjuka pärmar. 271 sidor. Pris: 225 kr.

KVANTITETENS HERRAVÄLDE och tidens tecken. Av René Guénon.

René Guénon (1886–1951), en ledande representant för den s.k. traditionalistiska tankeskolan, utgav år 1945 detta verk, som med rätta betraktas som hans mest betydande. Det är en grundlig och ytterst konsekvent vidräkning med hela den moderna "andan", rättare sagt andefattigheten. Med Guénons egna ord: "... om de som riktigast har bedömt de fel och brister, som vidlåder vår tidsålders mentalitet, i allmänhet intagit en helt negativ hållning eller framträtt endast för att föreslå motåtgärder, som är nära nog betydelselösa och alldeles oförmögna att hejda den på alla områden tilltagande oordningen, är det därför att de saknat kunskapen om verkliga principer alldeles liksom de som tvärtom envisas med att beundra det föregivna 'framåtskridandet' och att bedraga sig själva om dess ödesdigra resultat." Man behöver inte hålla med Guénon om allt han säger, men tillräckligt mycket därav är väl så giltigt för att göra hans verk värt att inte bara läsa utan även studera.

Franska originalets titel: *Le règne de la quantité et les signes des temps*. Översättning av Lars Adelskog. Logik förlag 2019. 296 sidor. Limhäftad med mjuka pärmar, pris: 250 kr. Det finns att få även ett mindre antal exemplar limhäftade med hårda pärmar, pris: 350 kr.

Restupplagor

NEXUS Nya Tider

Tidskrift som utgavs åren 1998-2000 under Lars Adelskoghs chefredaktörskap. Alla nummer finns alltså att få, det vill säga nr 1/1998, nr 2/1998; nr 1/1999, nr 2/1999, nr 3/1999, nr 4/1999, nr 5/1999, nr 6/1999; nr 1/2000, nr 2/2000. Pris: 30 kr styck. Alternativ hälsa, den dolda makten (frimureri, Bilderberggruppen etc.), andlighet, kontroversiell forskning.

Slutsålda böcker

Förklaringen av Lars Adelskog, **Nattlektioner** av Viola Petitt Neal och Shafica Karagulla, **Robotarnas uppror** av David Icke, ... **och sanningen ska göra er fria** av David Icke, **Judisk historia, judisk religion** av Israel Shahak. Dessa böcker kan numera erhållas endast

antikvariskt. **Förklaringen** kan laddas ned från internet, nätplats: www.hylozoik.se. Även **Nattlektioner** kan laddas ned som pdf-dokument från www.hylozoik.se **Judisk historia, judisk religion** kan laddas ner från nätplatsen www.veidos.se
Alla böcker och skrifter beställes hos Lars Adelskogh under adress:

Lönnvägen 3 A
549 48 Skövde
eller:
adelskogh@yandex.com

För beställningar effektuerade per post uttages portoavgift. Betalning göres till bankkonto (Nordea) 1190 30 21766 inom trettio dagar efter expediering. Vänligen skicka inga pengar i förskott; låt oss debitera.